

Legea Privind emisiile industriale

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune parțial Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 334 din 17 decembrie 2010, și transpune Directiva (UE) 2015/2193 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 313 din 28 noiembrie 2015.

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul și obiectul legii

(1) Scopul prezentei legi este instituirea cadrului normativ cu privire la prevenirea poluării provocate de activitățile industriale și economice, în vederea reducerii emisiilor în aer, apă și sol, inclusiv a generării de deșeuri, precum și controlul de mediu, promovarea și aplicarea celor mai bune tehnici disponibile pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului.

(2) Obiectul prezentei legi sunt procedurile și reglementările aplicate în procesul de prevenire a poluării aerului, apei și solului, a generării de deșeuri, de prevenire sau reducere a impactului negativ asupra mediului și a sănătății umane urmare a desfășurării activităților industriale și economice.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentei legi se aplică:

- a) activităților industriale și economice care prezintă un risc semnificativ asupra mediului și sunt prevăzute în lista activităților din anexa nr. 1;
- b) activităților industriale și economice care prezintă un risc redus asupra mediului și sunt prevăzute în lista activităților din anexa nr. 2;
- c) activităților industriale și economice care prezintă un risc nesemnificativ asupra mediului prevăzute în anexa nr. 3;
- d) instalațiilor mari de ardere, conform art. 35-40;

e) instalațiilor medii de ardere, conform art. 41–45;

f) instalațiilor de incinerare și coincinerare a deșeurilor, conform art. 46–48;

g) instalațiilor care utilizează solvenți organici, conform art. 49–52;

h) instalațiilor producătoare de dioxid de titan, conform art. 53–55.

(2) Activitățile industriale și economice prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) sunt supuse autorizării de mediu.

(3) Activitățile industriale și economice cu risc nesemnificativ asupra mediului prevăzute în anexa nr. 3 se desfășoară în baza regulilor generale obligatorii de protecție a mediului.

(4) Prevederile prezentei legi nu se aplică activităților de cercetare și dezvoltare sau testare a noilor produse și procese.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

autorizație integrată de mediu – act permisiv emis de Agenția de Mediu, care acordă dreptul de a exploata în totalitate sau parțial o instalație și/sau de a desfășura una dintre activitățile industriale și economice prevăzute în anexa nr. 1;

autorizație de mediu – act permisiv emis de Agenția de Mediu, care acordă dreptul de a desfășura una dintre activitățile industriale și economice prevăzute în anexa nr. 2;

biomasă – oricare dintre următoarele:

a) produse de natură vegetală provenite din agricultură sau din activități forestiere care pot fi folosite drept combustibil în scopul recuperării conținutului său energetic;

b) deșeuri vegetale din agricultură și din activități forestiere; deșeuri vegetale din industria alimentară, dacă se valorifică energia termică generată; deșeuri vegetale fibroase de la producerea celulozei primare și de la producerea hârtiei din celuloză, în cazul în care sunt coincinerate la locul de producție și energia termică generată este valorificată; deșeuri de plută; deșeuri lemnoase, cu excepția deșeurilor lemnoase care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, ca rezultat al tratării cu produse de conservare sau de acoperire a lemnului, care cuprind în special deșeurile lemnoase provenite din construcții și demolări;

capacitate nominală – sumă a capacităților de incinerare ale cuptoarelor care compun o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor, specificată de constructor și confirmată de operator, ținându-se cont de puterea

calorifică a deșeurilor, exprimată sub forma cantității de deșeuri incinerate într-o oră;

cele mai bune tehnici disponibile (BAT) – stadiul cel mai eficient și mai avansat înregistrat în dezvoltarea activităților și a metodelor de operare a acestora, care demonstrează posibilitatea practică a anumitor tehnici de a constitui referința pentru stabilirea valorilor-limită de emisie și a altor condiții de autorizare, concepute pentru a preveni, iar, în cazul în care acest fapt nu este posibil, pentru a reduce emisiile și impactul asupra mediului în ansamblul său:

a) tehnici – tehnologia utilizată și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată și scoasă din funcțiune;

b) tehnici disponibile – acele tehnici care sunt dezvoltate la un nivel care permite aplicarea lor în sectorul industrial, în condiții economice și tehnice fezabile, luându-se în considerare costurile și avantajele, indiferent dacă tehnicile respective sunt sau nu produse ori utilizate la nivel național, atât timp cât acestea sunt accesibile operatorului în condiții acceptabile;

c) cele mai bune tehnici – cele mai eficiente tehnici pentru atingerea în totalitate a unui nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său;

cerneală – amestec, inclusiv toți solvenții organici sau amestecuri care conțin solvenți organici necesari pentru o aplicare corespunzătoare, utilizat într-o activitate de tipărire pentru a imprima un text sau o imagine pe o suprafață;

combustibil de rafinărie – orice material combustibil solid, lichid sau gazos provenit din etapele de distilare și de conversie a rafinării țițeiului, inclusiv gaz de rafinărie, gaz de sinteză, uleiuri de rafinărie și cocs de petrol;

compus organic – compus ce conține cel puțin elementul carbon și unul sau mai multe dintre următoarele elemente: hidrogen, halogeni, oxigen, sulf, fosfor, siliciu sau azot, cu excepția oxizilor de carbon, carbonaților și bicarbonaților anorganici;

compus organic volatil – compus organic, precum și fracțiune de creozot, cu o presiune de vapori de minimum 0,01 kPa la temperatura de 293,15 K sau cu o volatilitate corespunzătoare în condiții speciale de utilizare;

concluzii BAT – document care conține părți ale unui document de referință BAT, prin care se stabilesc concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile, descrierea acestora și informațiile pentru evaluarea aplicabilității lor, nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, monitorizarea asociată, nivelurile de consum asociate și, după caz, măsurile relevante de remediere a amplasamentului;

condiții controlate – condiții în care o instalație funcționează astfel încât compușii organici volatili emiși în urma activității să fie colectați și eliminați în mod controlat, fie printr-un coș, fie printr-un echipament de reducere, și să nu fie complet dispersabili;

consum de solvent organic – cantitate totală de solvenți organici utilizată într-o instalație pe parcursul unui an calendaristic sau pe parcursul oricărei alte perioade de 12 luni cumulative, minus compușii organici volatili recuperați pentru reutilizare;

coș – structură care conține una sau mai multe canale ce asigură circulația gazelor reziduale pentru a le evacua în aer;

document de referință BAT – document rezultat în urma schimbului de informații organizat de Comisia Europeană, elaborat pentru anumite activități, care descrie tehnicile aplicate, nivelurile actuale ale emisiilor și consumului, tehnicile luate în considerare pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile, precum și concluziile BAT și orice tehnici emergente, acordând o atenție specială criteriilor prevăzute în anexa nr. 5;

emisie – evacuare directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse punctiforme sau difuze dintr-o instalație în aer, apă și sol;

emisie fugitivă – orice emisie (care nu are loc sub formă de gaze reziduale) de compuși organici volatili în aer, apă și sol, precum și de solvenți din compoziția produselor, cu excepția cazului în care există indicații contrare specificate în anexa nr. 13 partea a 2-a;

emisii totale – sumă a emisiilor fugitive și a emisiilor de gaze reziduale;

fraze de pericol – cod alfanumeric unic, care constă dintr-o literă și trei numere care descriu natura și gravitatea pericolelor substanței sau ale amestecului;

gaze reziduale – descărcare gazoasă finală care conține compuși organici volatili sau alte substanțe poluante și care se evacuează în aer printr-un coș sau alte echipamente de reducere a poluanților;

incident – tulburare (majoră) în funcționarea instalațiilor, care, în funcție de circumstanțe, poate avea un impact negativ semnificativ asupra mediului și a sănătății umane;

instalație – unitate tehnică staționară în cadrul căreia se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexele nr. 1 și 2, precum și alte activități direct asociate, desfășurate pe același amplasament și care poate avea un efect asupra emisiilor și a poluării;

instalație de ardere – orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidați pentru a se folosi energia termică astfel generată;

instalație de ardere cu combustibil multiplu – orice instalație de ardere care poate fi alimentată simultan sau alternativ cu două sau mai multe tipuri de combustibil;

instalație existentă – instalație care era în funcțiune sau era autorizată în conformitate cu legislația existentă până la data intrării în vigoare a prezentei legi;

intrare de solvent organic – cantitate de solvenți organici în stare pură sau în amestecuri, utilizată la desfășurarea unei activități, cuprinzând și solvenții reciclați în interiorul sau în exteriorul unei instalații, care sunt socotiți la fiecare utilizare în cadrul acestei activități;

lac – preparat transparent de acoperire;

microsistem izolat (MIS) – orice sistem cu un consum mai mic de 500 GWh de energie electrică în anul 1996, fără a fi interconectat cu alte sisteme;

modificare substanțială – modificare a caracteristicilor sau a funcționării unei instalații, precum și extindere a unei instalații sau a unei instalații de ardere, a unei instalații de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor, care pot avea impact negativ semnificativ asupra mediului și a sănătății umane;

motor cu combustibil dual – motor cu ardere internă care utilizează aprinderea prin compresie și funcționează conform ciclului Diesel, pentru arderea combustibililor lichizi, și conform ciclului Otto, pentru arderea combustibililor gazoși;

motor diesel – motor cu ardere internă care funcționează conform ciclului Diesel și care utilizează pentru arderea combustibilului aprinderea prin compresie;

motor cu gaz – motor cu ardere internă care funcționează conform ciclului Otto și care utilizează pentru arderea combustibilului aprinderea cu scânteie sau, în cazul motoarelor cu combustibil dual, aprinderea prin compresie;

niveluri de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile – niveluri de emisie obținute în condiții normale de funcționare cu ajutorul uneia dintre cele mai bune tehnici disponibile sau al unei asocieri de astfel de tehnici, așa cum sunt descrise în concluziile BAT, și exprimate ca o medie pentru o anumită perioadă de timp, în condiții de referință prestabilite;

ore de funcționare – timpul, exprimat în ore, în care o instalație de ardere, în totalitate sau parțial, funcționează și evacuează emisii în aer, cu excepția perioadelor de pornire și de oprire;

operațiuni de pornire și oprire – operațiuni prin care se pune în funcțiune, se scoate din funcțiune, se introduce sau se scoate din mersul în gol o instalație, un echipament sau un rezervor, excluzând fazele de oscilație care intervin în condiții normale de funcționare a unei instalații;

plan de aliniere – set de măsuri și acțiuni concrete elaborate de operator, care conține termene de realizare a acestora pentru conformarea la cerințele și condițiile autorizației integrate de mediu sau ale autorizației de mediu, în scopul respectării reglementărilor privind protecția mediului;

poluare – introducere directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă și sol, care poate avea efect nociv asupra mediului și a sănătății umane, care poate conduce la efecte dăunătoare asupra proprietății materiale sau care poate altera ori afecta și alte utilizări legitime ale mediului;

public – astfel cum este definit în Legea nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului;

public interesat – public afectat sau care ar putea fi afectat, sau care este interesat de luarea unei decizii privind emiterea sau actualizarea unei autorizații sau a condițiilor de autorizare. În sensul prezentei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc oricare dintre cerințele dreptului intern sunt considerate a fi interesate;

Raport privind situația de referință – informații privind starea de contaminare a aerului, a apelor subterane și a solului cu substanțe periculoase relevante, precum și utilizarea resurselor naturale pe amplasament;

rată de desulfurare – raport, calculat pentru o anumită perioadă de timp, dintre cantitatea de sulf care nu este emisă în aer de către o instalație de ardere și cantitatea de sulf conținută în combustibilul solid introdus în instalația de ardere și utilizat în instalație în aceeași perioadă de timp;

reguli generale obligatorii de protecție a mediului (în continuare – reguli generale obligatorii) – valori-limită de emisie sau alte cerințe, cel puțin la nivel de sector, adoptate pentru a fi utilizate în mod direct la stabilirea condițiilor de autorizare și de funcționare;

reutilizare a solvenților organici – utilizare în scopuri tehnice sau comerciale a solvenților organici recuperați dintr-o instalație, inclusiv sub formă de combustibili, cu excepția solvenților organici recuperați care sunt evacuați definitiv ca deșeuri;

risc nesemnificativ – indicatori ai impactului potențial și concret al instalațiilor prevăzute de prezenta lege, care nu sunt suficient de puternici pentru a provoca efecte negative asupra mediului și a sănătății umane;

risc semnificativ – impact potențial și major al instalațiilor prevăzute de prezenta lege asupra mediului și a sănătății umane, stabilit de nivelurile și de tipurile de emisii, de durabilitatea mediului local și de riscul de accidente;

sistem izolat mic (SIM) – orice sistem cu un consum mai mic de 3000 GWh de energie electrică în anul 1996, în care mai puțin de 5% din consumul anual se obține prin interconectarea cu alte sisteme;

standard de calitate a mediului – totalitate a cerințelor care trebuie îndeplinite la un moment dat de către o anumită zonă sau aglomerare sau de către o anumită parte a acestuia în conformitate cu legislația;

substanță – orice element chimic și compușii acestuia, cu excepția următoarelor substanțe:

a) substanțe radioactive – orice substanțe care conțin unul sau mai mulți radionuclizi cu un nivel de concentrație sau activitate care nu poate fi neglijat din punctul de vedere al radioprotecției;

b) microorganisme modificate genetic – microorganisme al căror material genetic a fost modificat într-un mod diferit de cel natural, care nu se produce prin împerechere și/sau recombinare naturală;

c) organisme modificate genetic – astfel cum sunt definite în Legea nr. 152/2022 cu privire la reglementarea și controlul organismelor modificate genetic;

tehnică emergentă – tehnică nouă pentru o activitate industrială și economică care, dezvoltându-se la scară comercială, poate asigura fie un nivel mai ridicat de protecție a mediului, fie cel puțin același nivel de protecție a mediului și economii de costuri mai mari decât cele garantate de cele mai bune tehnici disponibile existente;

turbină cu gaz – orice mecanism rotativ care transformă energia termică în lucru mecanic, fiind alcătuit, în principal, dintr-un compresor, dintr-un dispozitiv termic în care combustibilul este oxidat pentru a încălzi fluidul de lucru și o turbină. Definiția include atât turbinele cu gaz cu ciclu deschis și cu ciclu combinat, cât și turbinele cu gaz care funcționează în regim de cogenerare, toate funcționând cu sau fără ardere suplimentară;

valori-limită de emisie (VLE) – masă, exprimată în funcție de anumiți parametri specifici, concentrație și/sau nivel al unei anumite emisii în aer și apă, care nu pot fi

depășite pe durata unei sau a mai multor perioade de timp de către o instalație.

Articolul 4. Principii de bază

(1) Principiile prevenirii poluării și controlului de mediu sunt următoarele:

a) principiul priorității măsurilor și acțiunilor de protecție a mediului în cadrul desfășurării activităților industriale și economice;

b) principiul responsabilității pentru prevenirea, limitarea, combaterea poluării, precum și pentru recuperarea prejudiciului adus mediului în urma desfășurării activităților industriale și economice;

c) principiul precauției în exploatarea instalațiilor, în gestionarea substanțelor și amestecurilor periculoase în scopul prevenirii impactului asupra mediului și a sănătății umane;

d) principiul transparenței, care asigură accesul la informații privind efectele negative pe care le pot genera activitățile industriale și economice;

e) principiul „economiei verzi”, care încurajează dezvoltarea proceselor și produselor care reduc sau elimină utilizarea resurselor naturale și generarea deșeurilor;

f) principiul „poluatorul plătește”, care prezumă obligația poluatorului de a suporta costurile pentru realizarea măsurilor de prevenire a poluării și costurile aferente daunelor aduse mediului și remedierii acestora;

g) principiul folosirii contra plată, care presupune utilizarea resurselor naturale de către operator (aer, apă, sol) contra plată;

h) principiul participativ, conform căruia se asigură accesul tuturor părților interesate la procesul de emitere a actelor permissive de mediu;

i) principiul corectitudinii și plenitudinii informației, conform căruia prevenirea poluării și controlul de mediu se realizează în baza informației prezentate de operator și a informației primite de la autoritățile competente.

(2) Operatorul desfășoară activități industriale și economice, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, în conformitate cu următoarele principii:

a) sunt luate toate măsurile adecvate de prevenire a poluării;

b) sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile;

c) nu se generează nicio poluare semnificativă;

d) se previne generarea de deșeuri, iar în cazul imposibilității prevenirii generării deșeurilor, în ordinea priorității, acestea sunt pregătite pentru a fi reutilizate, reciclate, valorificate sau, dacă acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic și economic, sunt eliminate, evitându-se sau reducându-se orice impact negativ asupra mediului;

e) se utilizează eficient energia;

f) se asigură prevenirea accidentelor și limitarea consecințelor;

g) se readuce amplasamentul, la încetarea definitivă a funcționării unei instalații, în starea inițială prezentată în Raportul privind situația de referință, conform art. 14.

Articolul 5. Atribuțiile Guvernului

Guvernul îndeplinește următoarele atribuții:

a) stabilește obiectivele și asigură realizarea politicilor de stat în domeniul prevenirii poluării și controlului de mediu;

b) aprobă cadrul normativ în domeniul autorizării și al controlului de mediu pentru asigurarea implementării prezentei legi;

c) efectuează administrarea în domeniul prevenirii poluării și controlului de mediu prin intermediul Ministerului Mediului, Ministerului Sănătății și al autorităților administrației publice locale, în conformitate cu legislația.

Capitolul II. ATRIBUȚIILE DE ADMINISTRARE ȘI DE REGLEMENTARE

Articolul 6. Atribuțiile Ministerului Mediului

Ministerul Mediului are următoarele atribuții:

a) elaborează politici de stat în domeniul autorizării și al controlului de mediu și monitorizează implementarea acestora;

b) elaborează și prezintă Guvernului spre aprobare actele normative din domeniul autorizării și al controlului de mediu și coordonează procesul de implementare a acestor acte;

c) aprobă la nivel național documentele de referință BAT;

d) asigură implementarea tratatelor internaționale în domeniul prevenirii poluării și controlului de mediu și raportarea privind implementarea acestora.

Articolul 7. Atribuțiile Agenției de Mediu

(1) Agenția de Mediu, în sensul prezentei legi, este autoritatea competentă pentru protecția mediului cu atribuții de implementare a politicii și a cadrului normativ în domeniul prevenirii poluării aerului, apei, solului și generării deșeurilor.

(2) Agenția de Mediu are următoarele atribuții:

a) acordă suport tehnic la elaborarea proiectelor de acte normative de punere în aplicare a prezentei legi;

b) asigură implementarea actelor normative în domeniul prevenirii poluării și controlului de mediu, monitorizează și raportează Ministerului Mediului despre stadiul implementării acestora, prezintă propuneri de modificare corespunzătoare;

c) creează și asigură funcționarea sistemelor de evidență a operatorilor și a activităților industriale și economice care sunt prevăzute în anexele nr. 1-3;

d) recepționează, examinează și aprobă Raportul privind situația de referință pentru activitățile industriale și economice, precum și pentru cele care se află la etapa de închidere a amplasamentului;

e) stabilește regulile generale obligatorii pentru activitățile industriale și economice care sunt prevăzute în anexele nr. 1-3;

f) transmite copia actelor permissive de mediu și a regulilor generale obligatorii către autoritățile administrației publice locale pe al căror teritoriu operatorul desfășoară activitate industrială și economică;

g) emite operatorilor autorizația integrată de mediu pentru activitățile prevăzute în anexa nr. 1 sau autorizația de mediu pentru activitățile prevăzute în anexa nr. 2;

h) stabilește valorile-limită de emisii pentru substanțele poluante în aer, apă și sol, precum și metodele de măsurare a acestora, ținând cont de valorile-limită admisibile stabilite în legislația națională și tratatele internaționale;

i) creează și asigură funcționarea sistemului de monitoring al calității aerului, apei și solului și al nivelului de poluare a acestora;

j) aprobă planurile de aliniere a operatorilor și le acordă suport la elaborarea acestora;

k) asigură publicului interesat accesul la informația de mediu și participarea la luarea deciziei privind emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu;

l) aplică documentele de referință BAT la stabilirea condițiilor de autorizare;

m) suspendă, retrage, anulează, reexaminează, actualizează și prelungește valabilitatea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu.

Articolul 8. Atribuțiile Inspectoratului pentru Protecția Mediului

Inspectoratul pentru Protecția Mediului are următoarele atribuții:

- a) efectuează controlul de mediu;
- b) inspectează instalațiile care sunt exploatate în cadrul activităților prevăzute în anexele nr. 1 și 2, în procesul de examinare a solicitării privind emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu;
- c) verifică conformitatea datelor din Raportul privind situația de referință, elaborat de operator;
- d) efectuează controlul privind stabilirea cauzelor poluării mediului și aplică sancțiunile prevăzute de lege;
- e) inițiază procedura de retragere sau de suspendare a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu urmare a activităților neconforme;
- f) exercită controlul privind respectarea și aplicarea normelor de protecție a mediului la amplasarea, proiectarea și construcția obiectivelor, la valorificarea noilor tehnologii, la instalarea utilajelor noi;
- g) inspectează respectarea condițiilor și a cerințelor din actele permissive de mediu deținute de operator.

Articolul 9. Atribuțiile autorităților administrației publice locale

Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții:

- a) asigură informarea publicului interesat privind nivelul de poluare a mediului;
- b) monitorizează implementarea regulilor generale obligatorii și a condițiilor din actele permissive de mediu emise operatorilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul unității administrative.

Articolul 10. Obligațiile operatorului

(1) Operatorul este obligat:

- a) să dețină autorizația integrată de mediu pentru desfășurarea activității industriale și economice prevăzute în anexa nr. 1 sau autorizația de mediu pentru desfășurarea activității industriale și economice prevăzute în anexa nr. 2;
- b) să înregistreze la Agenția de Mediu activitatea industrială și economică prevăzută în anexa nr. 3 pe care o desfășoară și să aplice regulile generale obligatorii pentru

această activitate;

c) să ia toate măsurile de prevenire a poluării mediului, prin dotarea surselor generatoare de emisii cu dispozitive, echipamente și instalații de epurare care să reducă substanțele evacuate sub valorile-limită de emisii, stabilite în autorizația integrată de mediu și în autorizația de mediu sau de regulile generale obligatorii;

d) să aplice cele mai bune tehnici disponibile;

e) să prevină generarea de deșuri, în conformitate cu Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, asigurând reutilizarea, reciclarea, valorificare sau, dacă acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic și economic, să le elimine evitând sau reducând orice impact asupra mediului;

f) să re tehnologizeze procesele de producție în vederea reducerii volumului de deșuri prin folosirea cât mai eficientă a materiei prime; să reducă folosirea substanțelor toxice, inflamabile și să le înlocuiască cu materiale alternative inerte, care asigură obținerea unei producții finite cât mai durabile; să producă, să utilizeze și să pună în circulație ambalaje recuperabile, reutilizabile, reciclabile și ușor degradabile;

g) să utilizeze rațional și durabil resursele, energia, apa și să întreprindă măsuri pentru prevenirea poluării mediului cu substanțe periculoase, volatile, corozive, inflamabile sau cu pulberi de orice fel;

h) să asigure supravegherea construcțiilor și instalațiilor pe perioada funcționării acestora și să ia măsuri de prevenire a accidentelor industriale și a poluării accidentale a mediului, iar în caz de producere a acestora, să ia măsuri operative de înlăturare, să anunțe imediat Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului, să repare prejudiciile aduse mediului, calculate în baza cadrului normativ aprobat de Guvern, precum și componentelor lui, averii și sănătății persoanelor afectate;

i) să asigure executarea deciziei autorităților administrației publice centrale și locale referitoare la cerințele de protecție a mediului, să prezinte autorităților competente pentru protecția mediului informația veridică privind activitățile industriale și economice desfășurate, să permită acestora să efectueze orice fel de inspecții și vizite la fața locului, inclusiv să preleveze probe, și să obțină orice informație pentru îndeplinirea obligațiilor conform prezentei legi;

j) să elaboreze și să prezinte spre aprobare Agenției de Mediu planul de aliniere;

k) să elaboreze și să prezinte spre aprobare Agenției de Mediu Raportul privind situația de referință, atât pentru activitățile industriale și economice existente, cât și pentru cele care se află la etapa de închidere a amplasamentului;

- l) să asigure exploatarea instalațiilor în baza autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, cu respectarea condițiilor autorizației;
- m) să asigure măsurile necesare în vederea îndepărtării, conservării, supravegherii, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase identificate la etapa de închidere a instalației sau de încetare a activității industriale și economice;
- n) să informeze Agenția de Mediu despre extinderea, modernizarea sau modificarea activității industriale și economice;
- o) să raporteze anual Agenției de Mediu emisiile în aer, apă și sol ale oricărui substanțe poluante, transferurile în afara amplasamentului ale deșeurilor periculoase sau nepericuloase pentru oricare dintre operațiunile de valorificare sau eliminare și transferurile în afara amplasamentului ale oricărui substanțe poluante prin apele uzate care sunt destinate epurării, în modul și în termenele prevăzute în Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți, aprobat de Guvern;
- p) să țină evidența și să transmită datele și informațiile despre deșeuri și gestionarea acestora în conformitate cu Instrucțiunea cu privire la ținerea evidenței și transmiterea datelor și informațiilor despre deșeuri și gestionarea acestora, aprobată de Guvern;
- q) să evalueze, la încetarea activității, starea solului și a apelor subterane din amplasament, cu anexarea datelor la Raportul privind situația de referință;
- r) să asigure realizarea măsurilor de restabilire a stării terenului exploatat până la calitatea și starea inițială a acestuia documentată în Raportul privind situația de referință.

(2) Operatorul unei instalații trebuie să dețină următoarele documente:

- a) rezultatele monitorizării efectuate conform art. 20, 40 și 44 și informațiile prevăzute la anexa nr. 7;
- b) o evidență a orelor de funcționare a instalațiilor prevăzute la art. 43 alin. (3) și (13);
- c) o evidență a tipului și a cantității de combustibili utilizați în cadrul instalației și a oricărei funcționări defectuoase sau defecțiuni a echipamentului secundar de reducere a emisiilor;
- d) o evidență a cazurilor de neconformare și măsurile luate;
- e) o evidență a deșeurilor generate și a modului de gestionare a acestora (inclusiv transferul în afara amplasamentului).

(3) Datele și informațiile menționate la alin. (2) se păstrează cel puțin 6 ani.

(4) Operatorul pune la dispoziția Inspectoratului pentru Protecția Mediului și a Agenției de Mediu, la cererea acestora, datele și informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) și la alin. (2) și acordă întreaga asistență necesară pentru realizarea controlului la fața locului, pentru prelevarea probelor și pentru obținerea oricăror informații necesare în vederea îndeplinirii obligațiilor ce reies din prezenta lege.

(5) Operatorul angajează la nivelul amplasamentului sau pentru desfășurarea activității industriale și economice unul sau mai mulți specialiști de mediu responsabili pentru asigurarea implementării legislației din domeniul protecției mediului.

Articolul 11. Specialistul de mediu

(1) Specialistul de mediu consultă operatorul și instruește angajații cu privire la aspectele privind protecția mediului, în special privind supravegherea respectării cerințelor de reglementare, îmbunătățirea siguranței și contribuția la dezvoltarea proceselor și produselor ecologice.

(2) Specialistul de mediu este numit sau contractat de operator care îi definește atribuțiile în fișa de post sau în contractul de prestare a serviciilor, asigurând asistență financiară și tehnică în exercitarea funcțiilor.

Capitolul III. AUTORIZAREA ACTIVITĂȚILOR CU RISC ASUPRA MEDIULUI

Secțiunea 1. Autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu

Articolul 12. Emiterea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu

(1) Activitățile industriale și economice care sunt prevăzute în anexa nr. 1 se desfășoară în baza autorizației integrate de mediu, iar activitățile industriale și economice care sunt prevăzute în anexa nr. 2 se desfășoară în baza autorizației de mediu, emise de Agenția de Mediu.

(2) Autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu se eliberează la cererea operatorului:

- a) la darea în exploatare a unor instalații noi;
- b) pentru exploatarea instalațiilor existente.

(3) Autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu se emit în conformitate cu prevederile Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, contra plată, în baza Regulamentului cu privire la organizarea și prestarea serviciilor publice de emitere a autorizației integrate de mediu și a

autorizației de mediu și a Metodologiei de calculare a costului autorizației integrate de mediu și al autorizației de mediu, aprobate de Guvern.

(4) Agenția de Mediu asigură confidențialitatea datelor cu caracter personal sau a secretului comercial, a datelor referitoare la tehnologiile de producere oferite de operator în procesul de examinare a cererii pentru emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu.

(5) Operatorii care desfășoară pe un amplasament activități industriale și economice prevăzute în anexele nr. 1 și 2 funcționează în baza autorizației integrate de mediu, care reglementează și condițiile pentru activitățile prevăzute în anexa nr. 2.

(6) Se interzice importarea, plasarea pe piața internă, fabricarea, comercializarea, procesarea, precum și utilizarea în procesele tehnologice și la efectuarea lucrărilor de construcții a produselor pentru construcții și a produselor chimice prevăzute în anexa nr. 14.

(7) Produsele, serviciile și lucrările rezultate din activitățile industriale și economice prevăzute în anexele nr. 1-3 se avizează, se certifică și se plasează pe piață la prezentarea autorizației integrate de mediu, autorizației de mediu sau a regulilor generale obligatorii, după caz.

Articolul 13. Condițiile de emiteră a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu

(1) Agenția de Mediu emite autorizația integrată de mediu sau autorizația de mediu, conform anexelor nr.15 și 16, dacă instalația îndeplinește cerințele prezentei legi, fără a aduce atingere altor prevederi ale legislației.

(2) Autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu sunt emise pentru una, două sau mai multe instalații sau părți ale instalațiilor exploatate de către același operator pe același amplasament.

(3) În cazul în care autorizația integrată de mediu sau autorizația de mediu emisă vizează două sau mai multe instalații, aceasta prevede condițiile care să asigure că fiecare instalație îndeplinește cerințele prezentei legi și nu contravine altor prevederi ale legislației.

(4) În cazul în care autorizația integrată de mediu sau autorizația de mediu emisă vizează mai multe părți ale unei instalații exploatate de operatori diferiți, aceasta stabilește condițiile de funcționare pentru fiecare operator.

(5) Emiterea autorizației de mediu pentru instalațiile medii de ardere noi se realizează conform prevederilor art. 41 alin. (2).

(6) În cazul în care operatorul desfășoară pe un amplasament diferite activități industriale și economice conform Clasificatorului activităților din economia Moldovei (CAEM) din același domeniu, capacitățile instalațiilor se însumează.

(7) Operatorul care desfășoară activitate industrială și economică pe diferite amplasamente trebuie să dețină actul permisiv de mediu pentru fiecare amplasament în parte.

(8) Modificarea în activitățile industriale și economice, desfășurarea, extinderea sau modernizarea acestora se realizează în temeiul Legii nr.86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, cu reexaminarea și reperfectarea actului permisiv de mediu emis pentru activitățile industriale și economice prevăzute în anexele nr.1 și 2.

(9) Autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu pentru activitățile industriale și economice noi sau modificate substanțial se eliberează dacă acestea au fost supuse procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, conform prevederilor Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului.

(10) La solicitarea primei autorizații integrate de mediu sau a primei autorizații de mediu, operatorul prezintă anexat la cerere Raportul privind situația de referință.

(11) La luarea deciziei privind emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu pentru o instalație existentă, Agenția de Mediu trebuie să țină cont de cerințele de fezabilitate economică și de protecție a mediului.

Articolul 14. Raportul privind situația de referință

(1) Pentru activitățile industriale și economice prevăzute în anexele nr.1 și 2, care implică utilizarea, producerea sau emisia de substanțe periculoase cu risc de contaminare a aerului, apelor și solului și utilizarea resurselor de apă de suprafață și subterană, a florei și faunei, a solului și a subsolului, a ecosistemelor și resurselor naturale, a bunurilor materiale și patrimoniului cultural pe amplasamentul instalației, operatorul elaborează și prezintă Agenției de Mediu Raportul privind situația de referință până la solicitarea primei autorizații integrate de mediu sau a primei autorizații de mediu.

(2) În cazul în care, în momentul încetării definitive a activităților industriale și economice, poluarea aerului, a apelor, a solului și subsolului, a florei și faunei, a ecosistemelor și resurselor naturale, a bunurilor materiale și patrimoniului cultural pe amplasamentul instalației prezintă un risc semnificativ pentru mediu și pentru sănătatea umană, operatorul ia măsurile necesare pentru îndepărtarea, limitarea sau reducerea poluării, astfel încât să readucă amplasamentul la starea inițială prezentată în Raportul privind situația de referință. În cadrul activităților de readucere a amplasamentului în starea inițială trebuie să se țină cont de fezabilitatea tehnică a

unor astfel de măsuri.

(3) Raportul privind situația de referință este elaborat de operator și aprobat de Agenția de Mediu. Raportul constituie baza pentru o comparație cuantificată a stării inițiale a amplasamentului instalației cu starea de contaminare în momentul încetării definitive a activității, prevăzută la alin. (2).

(4) Raportul privind situația de referință conține cel puțin următoarele informații:

a) date privind utilizarea actuală și anterioară a amplasamentului;

b) date privind rezultatele măsurărilor calității solului și a apelor subterane care reflectă starea la momentul elaborării raportului sau, ca o alternativă, rezultatele noilor măsurători ale solului și ale apelor subterane, având în vedere posibilitatea contaminării solului și apelor subterane de către acele substanțe periculoase care urmează să fie utilizate, produse sau emise de instalația în cauză;

c) informațiile obținute în temeiul altor acte normative, care îndeplinesc prevederile prezentului alineat, după caz.

(5) Conținutul și structura Raportului privind situația de referință se aprobă prin ordinul ministrului mediului.

Articolul 15. Procedura de emitere a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu

(1) Pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, operatorul depune la Agenția de Mediu, prin intermediul ghișeului unic, o cerere însoțită de dosarul tehnic care conține următoarele informații:

a) denumirea comercială a operatorului, numele și prenumele persoanei responsabile și adresa completă a amplasamentului;

b) sediul sau domiciliul operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia;

c) numele și prenumele și funcția persoanei responsabile de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea prevăzută la lit. a);

d) caracteristica și denumirea instalației pentru care se solicită autorizația și capacitățile de producere a acesteia;

e) materia primă și auxiliară, substanțele și sursa de energie utilizate în cadrul instalației sau generate de aceasta (folosirea energiei regenerabile);

f) sursa de aprovizionare cu apă, existența sistemului de circuit închis al apei, existența stației de preepurare a amplasamentului;

- g) sursele de emisie din instalație, substanțele emise în aer, apă și sol;
- h) caracteristica amplasamentului instalației;
- i) Raportul privind situația de referință, aprobat de Agenția de Mediu;
- j) volumul emisiilor prognozate în aer, apă și sol, reieșind din capacitatea de producere și de identificare a efectelor emisiilor asupra mediului;
- k) tehnologiile propuse și alte tehnologii nonpoluante pentru prevenirea sau, dacă nu este posibil, pentru reducerea emisiilor din instalații;
- l) măsurile de prevenire a generării deșeurilor, de pregătire pentru reutilizarea, reciclarea și valorificarea deșeurilor generate de instalație;
- m) măsurile de monitorizare a emisiilor în aer, apă și sol;
- n) principalele alternative la tehnologia, tehnicile și măsurile propuse;
- o) un rezumat nontehnic al informațiilor menționate la lit. a)–n), în care se includ referințe la decizia cu privire la evaluarea prealabilă a activității planificate, la acordul de mediu, emise în baza Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, precum și la avizul expertizei ecologice de stat emis conform Legii nr.851/1996 privind expertiza ecologică pentru activitățile care au fost inițiate până la abrogarea acesteia.

(2) Pentru activitățile industriale și economice prevăzute în anexa nr. 2, care prevăd folosirea instalațiilor medii de ardere, la cererea pentru emiterea autorizației de mediu, operatorul prezintă informații suplimentare conform anexei nr. 7.

(3) Agenția de Mediu, în termen de 30 de zile de la recepționarea cererii și a dosarului tehnic pentru emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, în funcție de calitatea, complexitatea și corectitudinea informației prezentate, întreprinde, după caz, următoarele:

- a) lansează consultări conform art.16;
- b) suspendă termenul de examinare a cererii pentru cel mult 30 de zile, notificând solicitantul despre măsurile care trebuie întreprinse;
- c) solicită efectuarea inspecției și a controlului de mediu;
- d) respinge cererea pentru emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu.

(4) Operatorul, la depunerea cererii și a dosarului tehnic, poate prezenta informațiile pe care le deține, în conformitate cu prevederile altor acte normative ce îndeplinesc oricare dintre cerințele alin. (1).

(5) În cazul în care dosarul tehnic nu este complet sau nu conține măsurile de prevenire și reducere a impactului negativ asupra mediului, Agenția de Mediu solicită operatorului completarea și definitivarea dosarului tehnic, cu indicarea lacunelor care urmează a fi înlăturate.

(6) În cazul suspendării termenului conform alin. (3) lit. b), operatorul prezintă, în termen de 30 de zile, informațiile și documentele suplimentare pentru completarea dosarului tehnic, iar Agenția de Mediu, în termen de 15 zile lucrătoare, aplică prevederile alin. (3) lit. a) și c). La solicitarea operatorului, termenul de completare a dosarului tehnic poate fi prelungit cu încă cel mult 30 de zile.

Articolul 16. Consultarea și avizarea dosarului tehnic

(1) Agenția de Mediu, împreună cu autoritățile administrației publice centrale și locale pe al căror teritoriu se află amplasamentul pentru care se solicită autorizația, organizează avizarea dosarului tehnic, utilizând ghișeul unic.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale implicate în procesul de consultare și avizare examinează dosarul tehnic în termen de 30 de zile și remit, pe aceeași cale pe care a venit solicitarea, avizul lor Agenției de Mediu.

(3) Dosarul tehnic se plasează pe pagina web oficială a Agenției de Mediu pentru consultări publice. Publicul interesat poate transmite obiecții și recomandări în termen de 30 de zile de la data publicării dosarului.

(4) Avizele autorităților administrației publice centrale și locale și obiecțiile și recomandările publicului interesat recepționate se anexează la dosarul tehnic și se fac publice în conformitate cu art. 33 alin. (2) al prezentei legi și cu prevederile Legii nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional.

Articolul 17. Decizia privind emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu

(1) Agenția de Mediu, în conformitate cu prevederile actelor normative de mediu, cu avizele autorităților administrației publice centrale și locale, implicate în procesul de consultare și avizare, și cu obiecțiile și recomandările publicului interesat, emite una dintre următoarele decizii privind:

a) inițierea elaborării proiectului autorizației integrate de mediu sau al autorizației de mediu;

b) solicitarea operatorului să completeze și să definitiveze dosarul tehnic conform obiecțiilor și recomandărilor primite din partea publicului interesat și a autorităților administrației publice centrale și locale implicate în procesul de avizare și consultare;

c) refuzul emiterii autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, argumentând decizia luată.

(2) Agenția de Mediu informează operatorul în termen de 5 zile lucrătoare despre decizia luată.

(3) În cazul deciziei prevăzute la alin. (1) lit. a), Agenția de Mediu elaborează proiectul autorizației integrate de mediu într-o perioadă de timp care să nu depășească 90 de zile sau, după caz, proiectul autorizației de mediu – într-o perioadă de timp care să nu depășească 60 de zile și îl transmite operatorului spre consultare.

(4) În termen de 30 de zile de la primirea proiectului autorizației integrate de mediu sau al autorizației de mediu, operatorul îl examinează și, după caz, elaborează planul de aliniere pe care îl prezintă Agenției de Mediu spre aprobare.

(5) În cazul deciziei prevăzute la alin. (1) lit. b), operatorul, în termen de 30 de zile de la primirea acesteia, completează și definitivează dosarul tehnic în conformitate cu obiecțiile și recomandările publicului interesat și ale autorităților administrației publice centrale și locale implicate în procesul de avizare și consultare. La solicitarea operatorului, termenul de completare a dosarului tehnic poate fi prelungit cu cel mult 30 de zile.

(6) La definitivarea elaborării proiectului autorizației integrate de mediu sau al autorizației de mediu, Agenția de Mediu ține cont de propunerile operatorului cu privire la conținutul proiectului autorizației, de măsurile din planul de aliniere și de condițiile prevăzute la art. 13.

(7) Proiectul autorizației integrate de mediu sau al autorizației de mediu consultat cu operatorul este plasat pe pagina web oficială a Agenției de Mediu pentru consultări publice. Termenul de prezentare a obiecțiilor și recomandărilor este de 30 de zile de la data publicării anunțului.

Articolul 18. Planul de aliniere al operatorului

(1) La solicitarea operatorului, Agenția de Mediu acordă un termen de tranziție pentru alinierea la prevederile prezentei legi și la cerințele și condițiile din proiectul autorizației integrate de mediu sau al autorizației de mediu.

(2) Planul de aliniere se elaborează de operator, conform structurii stabilite în anexa nr. 11, și include cel puțin măsurile de aliniere la standardele de calitate a mediului, la

prevederile prezentei legi, la cerințele și condițiile din proiectul autorizației integrate de mediu sau al autorizației de mediu și termenele de realizare a acestora. Planul se coordonează cu Agenția de Mediu și este parte componentă a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu.

Articolul 19. Conținutul autorizației integrate de mediu și al autorizației de mediu

(1) Autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu conțin cel puțin următoarele informații:

a) valorile-limită de emisie pentru substanțele poluante prevăzute în anexa nr. 6, precum și pentru alte substanțe poluante, care pot fi emise de instalația respectivă în cantități semnificative, luându-se în considerare natura acestora și potențialul lor de a transfera poluarea dintr-un mediu în altul;

b) cerințele pentru protecția solului și a apelor subterane, precum și măsurile privind gestionarea deșeurilor generate de instalație;

c) cerințele privind pH-ul, temperatura și debitul evacuărilor de ape uzate. Condițiile tehnice se aplică conform Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale, aprobat de Guvern;

d) cerințele de monitorizare a emisiilor, indicând:

1. metodologia de măsurare, frecvența și procedura de evaluare; și

2. în cazul în care se aplică art. 30 alin. (4) lit. b), că rezultatele monitorizării emisiilor sunt disponibile pentru aceeași perioadă de timp și pentru aceleași condiții de referință ca și cele corespunzătoare nivelurilor de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile;

e) cerințele privind ținerea evidenței deșeurilor conform Instrucțiunii cu privire la ținerea evidenței și transmiterea datelor și informațiilor despre deșeuri și gestionarea acestora, aprobată de Guvern;

f) obligația de a furniza Agenției de Mediu, cel puțin o dată pe an, informația obținută în urma monitorizării emisiilor menționate la lit. d) a prezentului alineat și alte date necesare care permit autorității competente pentru protecția mediului să verifice alinierea cu cerințele și condițiile de autorizare, precum și un rezumat al rezultatelor monitorizării emisiilor, care să permită comparația cu nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile în cazul aplicării art. 30 alin. (4) lit. b);

- g) obligația de a se înregistra și de a furniza în Sistemul informațional automatizat „Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți” rapoarte anuale privind emisiile și transferul de poluanți, iar în Sistemul informațional automatizat „Managementul deșeurilor” – rapoarte privind gestionarea deșeurilor;
- h) cerințele privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră: dioxid de carbon (CO₂), metan (CH₄), oxid azotos (N₂O), hidrofluorcarburi (HFC), perfluorcarburi (PFC) hexafluorură de sulf (SF₆), emise dintr-o instalație exploatată în cadrul unei activități prevăzute în anexa nr. 1 și nr. 2;
- i) cerințele de menținere și supraveghere periodică a măsurilor luate pentru prevenirea emisiilor în sol și în apele subterane în conformitate cu lit. b) și cerințe de monitorizare periodică a solului și a apelor subterane în ceea ce privește substanțele periculoase relevante care se pot găsi pe amplasament, ținând seama de posibilitatea de poluare a solului și a apelor subterane de pe amplasamentul instalației;
- j) măsurile privind unele condiții, altele decât condițiile normale de funcționare, cum ar fi operațiunile de pornire și de oprire, scurgerile, defecțiunile, opririle temporare și încetarea definitivă a funcționării;
- k) condițiile privind reducerea poluării la distanțe mari sau transfrontaliere;
- l) condițiile pentru evaluarea conformității cu valorile-limită de emisie sau o trimitere la cerințele aplicabile specificate în alte acte normative;
- m) măsurile de prevenire a poluării mediului și de neadmitere a generării poluării semnificative;
- n) cerințele de aplicare a celor mai bune tehnici disponibile;
- o) măsurile de prevenire și reducere la minimum a generării de deșuri, după caz, de pregătire pentru reutilizare, reciclare, valorificare sau eliminare, cu evitarea și reducerea oricărui impact asupra mediului;
- p) măsurile privind utilizarea eficientă a resurselor naturale și a energiei;
- q) cerințele de prevenire a accidentelor industriale și limitarea consecințelor;
- r) condițiile specifice de protecție a mediului, care trebuie respectate în procesul desfășurării activității;
- s) obligativitatea furnizării informațiilor veridice Inspectoratului pentru Protecția Mediului în procesul desfășurării activității și a controlului și Agenției de Mediu despre orice modificări efectuate pe parcursul activității.

(2) În sensul alin. (1) lit. a), valorile-limită de emisie pot fi suplimentate sau înlocuite cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente, care asigură un nivel echivalent de protecție a mediului.

Articolul 20. Cerințe de monitorizare

(1) Cerințele de monitorizare din autorizația integrată de mediu și din autorizația de mediu, prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. d), se bazează, după caz, pe concluziile privind monitorizarea descrise în concluziile BAT.

(2) Frecvența monitorizării periodice prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. g) se stabilește de către Agenția de Mediu în autorizația integrată de mediu și în autorizația de mediu pentru fiecare instalație.

(3) Monitorizarea periodică se efectuează cel puțin o dată la 5 ani – pentru apele subterane și cel puțin o dată la 10 ani – pentru sol, cu excepția cazului în care această monitorizare se bazează pe o evaluare sistematică a riscului de poluare.

Articolul 21. Regulile generale obligatorii și standardele de calitate a mediului

(1) Agenția de Mediu stabilește reguli generale obligatorii care sunt executate de către operator în procesul de exploatare a unei instalații sau în activitatea industrială și economică pe care o desfășoară acesta.

(2) Regulile generale obligatorii pe categorii de activități se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a recomanda utilizarea unei tehnici sau a unei tehnologii specifice, în scopul asigurării conformității cu prevederile art. 18 și 29.

(3) La stabilirea regulilor generale obligatorii, Agenția de Mediu asigură o abordare integrată și un nivel ridicat de protecție a mediului, echivalent celui care poate fi atins prin stabilirea în autorizația integrată de mediu și în autorizația de mediu a unor condiții individuale corespunzătoare fiecărei instalații.

(4) Regulile generale obligatorii stabilite în autorizația integrată de mediu se actualizează luând în considerare evoluția celor mai bune tehnici disponibile și asigurând conformitatea cu prevederile art. 24.

(5) Pentru activitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3, Agenția de Mediu stabilește reguli generale obligatorii mai puțin riguroase decât cele pentru activitățile din anexa nr. 1, reieșind din riscul pe care îl au activitățile industriale și economice asupra mediului.

(6) În situația în care un standard de calitate a mediului prevede condiții mai stricte decât cele care pot fi atinse prin aplicarea celor mai bune tehnici disponibile, Agenția de Mediu stabilește, în autorizația integrată de mediu și în autorizația de mediu,

măsuri suplimentare, fără a afecta alte măsuri care se aplică pentru conformarea cu standardele de calitate a mediului.

Articolul 22. Modificările substanțiale ale instalațiilor

(1) Operatorul informează Agenția de Mediu despre orice modificare substanțială a instalațiilor autorizate în ceea ce privește caracteristicile, funcționarea sau extinderea acestora care pot avea consecințe asupra mediului și prezintă o cerere de reexaminare și reperfectare a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu, cu anexarea la cerere a documentelor confirmative ale modificărilor.

(2) Agenția de Mediu reexaminează autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu conform prevederilor art. 15-17, ținând cont de modificările planificate de operator conform alin. (1), și eliberează o autorizație integrată de mediu sau o autorizație de mediu actualizată, al cărei termen de valabilitate nu va depăși termenul indicat în autorizația pentru care s-a solicitat actualizarea.

(3) Nicio modificare substanțială planificată a unei instalații nu se poate realiza fără obținerea prealabilă a actelor de reglementare corespunzătoare etapelor de dezvoltare a unei astfel de modificări, inclusiv fără cele prevăzute de Legea nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului.

(4) Solicitarea de emitere a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu conform alin. (1) și (2) se referă la părțile modificate ale instalației, cu aplicarea prevederilor art. 15.

Articolul 23. Termenul de valabilitate a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu

(1) Autorizația integrată de mediu este emisă pe un termen de 12 ani, cu dreptul de suspendare, retragere, reexaminare, actualizare și anulare în cazul nerespectării condițiilor autorizației sau al depistării neconformităților.

(2) Autorizația de mediu este emisă pe un termen de 6 ani, cu dreptul de suspendare, retragere și anulare în cazul nerespectării condițiilor autorizației sau al depistării neconformităților.

(3) După expirarea termenului de valabilitate a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu, prelungirea acestuia se efectuează în conformitate cu prevederile art. 6 din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. Cererea privind prelungirea termenului se depune cu 12 luni înainte de data expirării.

Articolul 24. Reexaminarea și actualizarea condițiilor autorizației integrate

de mediu

(1) În cazul în care este întrunită cel puțin una dintre situațiile expuse la alin. (4) sau (7), Agenția de Mediu reexaminează în conformitate cu alin. (2)-(7) toate condițiile autorizației integrate de mediu și le actualizează, dacă acest lucru este necesar.

(2) Agenția de Mediu informează operatorul despre inițierea procedurii de actualizare a condițiilor autorizației integrate de mediu și temeiul corespunzător care a generat această actualizare, solicitând operatorului să prezinte toate informațiile necesare, în scopul reexaminării condițiilor autorizației, inclusiv rezultatele monitorizării emisiilor și alte date, care permit efectuarea unei comparații a funcționării instalației cu cele mai bune tehnici disponibile descrise în concluziile BAT și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile.

(3) La reexaminarea condițiilor autorizației integrate de mediu, Agenția de Mediu utilizează toate informațiile obținute în urma monitorizării sau a controlului de mediu.

(4) Agenția de Mediu ia măsurile necesare astfel încât, în termen de 4 ani de la aprobarea deciziilor privind concluziile BAT aplicabile activității principale a unei instalații, să se asigure că:

a) toate condițiile autorizației integrate de mediu pentru instalația respectivă sunt reexamineate și actualizate în vederea asigurării conformității cu prevederile prezentei legi;

b) instalația este conformă cu noile condiții de autorizare.

(5) La reexaminare se iau în considerare toate concluziile BAT noi sau actualizate, aplicabile instalației la data acordării autorizației sau a ultimei reexaminări a acesteia.

(6) În cazul în care o instalație nu este vizată în niciuna dintre concluziile BAT, condițiile de autorizare sunt reexamineate și actualizate în momentul în care evoluția celor mai bune tehnici disponibile permite reducerea considerabilă a emisiilor.

(7) Condițiile de autorizare sunt reexamineate și actualizate, cel puțin:

a) în cazul când poluarea generată de instalație este atât de semnificativă încât valorile-limită de emisie din autorizație trebuie să fie revizuite sau valorile-limită de emisie noi trebuie incluse în autorizație;

b) în cazul în care este necesară utilizarea altor tehnici din motive de siguranță funcțională;

c) în cazul în care este necesară respectarea unui standard nou sau revizuit de calitate a mediului.

(8) Agenția de Mediu organizează consultări asupra proiectului autorizației integrate de mediu actualizat cu autoritățile administrației publice centrale și locale, inclusiv cu publicul interesat, în conformitate cu art. 16.

(9) Agenția de Mediu, ținând cont de obiecțiile și recomandările propuse de publicul interesat și de autoritățile administrației publice centrale și locale implicate în procesul de avizare și consultare, emite autorizația integrată de mediu actualizată.

Articolul 25. Suspendarea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu

(1) Autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu se suspendă de către Agenția de Mediu în următoarele cazuri:

a) la cererea operatorului;

b) în cazul neexecutării, în termen de cel mult 90 de zile, a prescripției înaintate de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului ca urmare a nerespectării condițiilor autorizației integrate de mediu și ale autorizației de mediu;

c) în cazul în care se constată un potențial pericol imediat pentru sănătatea umană sau amenință să aibă un efect nefavorabil semnificativ imediat asupra mediului.

(2) La constatarea repetată a încălcării condițiilor autorizației integrate de mediu și ale autorizației de mediu prin neexecutarea prescripțiilor înaintate în procesul-verbal de control, întocmit de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Agenția de Mediu, urmare a demersului Inspectoratului pentru Protecția Mediului, suspendă autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu.

(3) Suspendarea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu se realizează pe o perioadă de până la 6 luni.

(4) Operatorul anunță, în scris, Agenția de Mediu despre înlăturarea circumstanțelor care au dus la suspendarea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu.

(5) Agenția de Mediu notifică Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind efectuarea controlului de mediu la amplasament în vederea stabilirii conformității.

Articolul 26. Retragera și anularea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu

(1) Autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu se retrage în temeiul art. 11 din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(2) După expirarea termenului de suspendare, dacă operatorul nu a realizat măsurile necesare pentru restabilirea conformității, Agenția de Mediu retrage și anulează autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu.

(3) În cazul în care riscurile semnificative asupra mediului și a sănătății umane, cauzate de activitățile industriale și economice, nu pot fi abordate prin reexaminarea și actualizarea condițiilor de autorizare, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, Agenția de Mediu retrage și anulează autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu și dispune încetarea activităților respective.

(4) În cazul în care, urmare a executării controlului de mediu, se constată că autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu au fost eliberate cu încălcarea prevederilor legislației, Inspectoratul pentru Protecția Mediului solicită, prin demers, de la Agenția de Mediu retragerea autorizației.

Articolul 27. Condiții de reglementare a activităților industriale și economice desfășurate de operator

(1) Operatorul instalației, a cărei activitate este prevăzută în lista activităților din anexele nr. 1 și 2 și care deține un act permisiv de mediu emis până la intrarea în vigoare a prezentei legi, solicită, la expirarea termenului de valabilitate a actului permisiv deținut, emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, dar nu mai târziu de 5 ani de la momentul intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Dacă până la intrarea în vigoare a prezentei legi operatorul deține mai multe acte permissive de mediu pentru funcționarea unei sau a mai multor instalații existente pe un amplasament, autorizația integrată de mediu și autorizația de mediu se solicită la expirarea termenului de valabilitate a primului act permisiv deținut, după intrarea în vigoare a prezentei legi, dar nu mai târziu de 5 ani de la momentul intrării în vigoare a acesteia.

(3) Cererea de emitere a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu se depune la Agenția de Mediu cu 12 luni înainte de expirarea termenului de valabilitate a actului permisiv de mediu deținut până la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) În cazul în care actul permisiv de mediu deținut expiră într-o perioadă de timp mai scurtă de 12 luni, după intrarea în vigoare a prezentei legi, Agenția de Mediu, din oficiu, prelungește termenul de valabilitate a acestuia până la 24 de luni, înainte de emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu.

(5) Actele permissive de mediu emise pentru reglementarea emisiilor în aer, apă, sol și gestionarea deșeurilor pe amplasament, care au fost eliberate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în conformitate cu prevederile Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, sunt înlocuite cu

autorizațiile integrate de mediu pentru activitățile industriale și economice prevăzute în anexa nr. 1, iar pentru activitățile industriale și economice prevăzute în anexa nr. 2 – cu autorizațiile de mediu.

Articolul 28. Reguli generale obligatorii pentru activitățile cu risc nesemnificativ

(1) Activitățile industriale și economice cu risc nesemnificativ asupra mediului se desfășoară cu condiția înregistrării acestora de către operator la Agenția de Mediu, în conformitate cu procedura stabilită în Ghidul cu privire la emiterea autorizației integrate de mediu, a autorizației de mediu și înregistrarea activităților, aprobat prin ordinul ministrului mediului.

(2) Activitățile industriale și economice prevăzute în anexa nr. 3 se desfășoară în baza regulilor generale obligatorii care sunt determinate pentru genul specific fiecărei activități și sunt stabilite de Agenția de Mediu pentru fiecare operator, în scopul asigurării prevenirii efectelor nocive asupra mediului și a sănătății umane.

(3) La solicitarea privind înregistrarea activității, Agenția de Mediu emite în termen de 30 de zile regulile generale obligatorii.

(4) Operatorii care desfășurau, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, activități industriale și economice prevăzute în anexa nr. 3 solicită regulile generale obligatorii în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(5) Reguliile generale sunt obligatorii pentru a fi executate de către operator și sunt obiect de control din partea Inspectoratului pentru Protecția Mediului.

Secțiunea 2. Cele mai bune tehnici disponibile și valorile-limită de emisie

Articolul 29. Documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile

(1) Documentele de referință BAT, publicate în limba română în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, se adoptă ca documente de referință BAT naționale prin ordinul ministrului mediului și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Ministerul Mediului urmărește evoluția și actualizarea celor mai bune tehnici disponibile și, la publicarea oricăror concluzii BAT noi, pune la dispoziția publicului interesat informațiile cu privire la acestea.

(3) Agenția de Mediu aplică concluziile BAT la stabilirea condițiilor de autorizare.

(4) Agenția de Mediu stabilește condiții de autorizare mai stricte decât cele rezultate din utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt prevăzute în concluziile BAT.

(5) În cazul în care Agenția de Mediu stabilește condițiile de autorizare în baza uneia dintre cele mai bune tehnici disponibile, care nu este descrisă în niciuna dintre concluziile BAT, aceasta se asigură că:

a) tehnica respectivă este stabilită acordând o atenție deosebită criteriilor prevăzute în anexa nr. 5; și

b) se aplică cerințele prevăzute la art. 30.

(6) În cazul în care concluziile BAT prevăzute la alin. (5) nu includ nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, Agenția de Mediu impune măsuri pentru ca tehnica menționată la alin. (5) lit. a) să asigure un nivel de protecție a mediului echivalent cu cel garantat de cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT.

(7) În cazul în care o activitate industrială și economică sau un segment din procesul de producere desfășurat în interiorul unei instalații nu este acoperit de niciuna dintre concluziile BAT sau dacă aceste concluzii nu iau în considerare toate efectele potențiale asupra mediului ale activității sau ale segmentului dat, Agenția de Mediu prevede, după consultarea prealabilă a operatorului, condițiile de autorizare pe baza celor mai bune tehnici disponibile pe care le-a stabilit pentru activitățile sau pentru segmentul în cauză, cu aplicarea criteriilor prevăzute în anexa nr. 5.

(8) Pentru instalațiile exploatate în cadrul activităților prevăzute în anexa nr. 1 pct. 6 subpct. 8), prevederile alin. (3)-(6) se aplică cu condiția asigurării bunăstării animalelor.

Articolul 30. Valori-limită de emisie, parametri și măsuri tehnice echivalente

(1) Valorile-limită de emisie pentru substanțele poluante se stabilesc în punctul în care emisiile părăsesc instalația, neluându-se în considerare nicio diluare care intervine înainte de acest punct.

(2) În cazul evacuărilor indirecte de substanțe poluante în apă, la stabilirea valorilor-limită de emisie ale instalației se ia în considerare efectul unei stații de preepurare și/sau epurare, cu condiția să fie asigurat un nivel echivalent de protecție a mediului în întregul său, prevăzut de normativele și standardele de calitate a mediului, astfel încât aceasta să nu conducă la un nivel mai ridicat de poluare a mediului.

(3) Stabilirea valorilor-limită de emisie, a parametrilor și a măsurilor tehnice echivalente se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. a)–j) și la alin. (2) al prezentului articol, fără a impune utilizarea unei anumite tehnici sau tehnologii și fără a aduce atingere prevederilor art. 21 alin. (6).

(4) Agenția de Mediu stabilește valorile-limită de emisie care asigură că, în condiții normale de funcționare, emisiile nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt prevăzute în concluziile BAT prin:

a) stabilirea unor valori-limită de emisie pentru aceleași perioade sau pentru perioade mai scurte de timp, precum și în aceleași condiții de referință ca și nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile;

b) stabilirea unor valori-limită de emisie diferite de cele prevăzute la lit. a).

(5) În cazul în care se aplică prevederile alin. (4) lit. b), Agenția de Mediu evaluează rezultatele monitorizării emisiilor, cel puțin o dată pe an, pentru a se asigura că, în condiții normale de funcționare, emisiile nu au depășit nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

(6) Agenția de Mediu, prin derogare de la prevederile alin. (4) și (5) și fără a aduce atingere art. 21 alin. (6), poate stabili în cazuri specifice valori-limită de emisie mai puțin riguroase.

(7) Excepția prevăzută la alin. (6) se aplică numai în situațiile în care, în baza unei evaluări, se demonstrează că respectarea valorilor-limită de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT presupune costuri disproporționat de mari în comparație cu beneficiile pentru mediu, luând în considerare următoarele:

a) amplasarea geografică a instalației sau condițiile locale de mediu; sau

b) caracteristicile tehnice ale instalației în cauză.

(8) Agenția de Mediu, la emiterea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, prezintă într-o notă anexată la autorizație motivele aplicării prevederilor alin. (7), incluzând rezultatul evaluării și justificarea condițiilor impuse.

(9) Valorile-limită de emisie stabilite pentru instalațiile mari de ardere, în conformitate cu alin. (7), nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 10, astfel încât să se asigure că instalația nu produce niciun risc semnificativ și se atinge un nivel ridicat de protecție a mediului.

(10) Agenția de Mediu reevaluează aplicarea prevederilor alin. (6), (7) și (9) la reexaminarea condițiilor autorizației integrate de mediu în temeiul art. 24.

(11) Agenția de Mediu acordă derogări temporare de la prevederile alin. (3)–(5) ale prezentului articol și ale art. 4 alin. (2) lit. a) și b) pentru testarea și utilizarea unor tehnici emergente, pe o perioadă totală de cel mult 9 luni, cu condiția că, la expirarea perioadei menționate, utilizarea acestor tehnici să fie întreruptă sau emisiile generate de activitatea în cauză să respecte cel puțin nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

Capitolul IV. ACCESUL LA INFORMAȚIE ȘI PARTICIPAREA PUBLICULUI INTERESAT LA LUAREA DECIZIEI PRIVIND AUTORIZAȚIA INTEGRATĂ DE MEDIU ȘI AUTORIZAȚIA DE MEDIU

Articolul 31. Accesul la informație

(1) Solicitățile de emiteră a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu se publică pe pagina web oficială a Agenției de Mediu.

(2) În urma luării deciziei privind emiteră, reexaminarea sau actualizarea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu, Agenția de Mediu pune la dispoziția publicului interesat următoarele informații:

a) decizia privind emiteră autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu, inclusiv copiile autorizațiilor cu actualizările ulterioare;

b) motivele pe care se întemeiază decizia;

c) rezultatele consultărilor organizate înainte de luarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare la emiteră deciziei respective;

d) titlul documentelor de referință BAT relevante pentru instalația sau activitatea autorizată;

e) metoda utilizată pentru determinarea condițiilor de autorizare menționate la art. 13;

f) valorile-limită de emisie în raport cu cele mai bune tehnici disponibile și cu nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile;

g) în cazul în care s-a acordat o derogare în conformitate cu art. 30 alin. (6)–(10), motivele specifice ale acordării acesteia pe baza criteriilor prevăzute la art. 30 alin. (7) și a condițiilor impuse;

h) informația cu privire la măsurile luate de către operator la încetarea definitivă a activității sau la închiderea amplasamentului, în conformitate cu art. 14;

i) rezultatele monitorizării emisiilor impuse, astfel cum sunt prevăzute în condițiile autorizației integrate de mediu și ale autorizației de mediu.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) lit. a), b) și g) se pun la dispoziția publicului interesat, inclusiv pe pagina web oficială a Agenției de Mediu.

Articolul 32. Registrul electronic al operatorilor

(1) Înregistrarea în Registrul electronic al operatorilor și radierea din acesta se efectuează în conformitate cu prezenta lege și cu prevederile Ghidului cu privire la emiterea autorizației integrate de mediu, a autorizației de mediu și înregistrarea activităților, aprobat prin ordinul ministrului mediului.

(2) Registrul electronic al operatorilor conține datele de identificare ale operatorilor, clasificați după categoria de risc asupra mediului conform activităților prevăzute în anexele nr. 1-3, adresa juridică a operatorului și a amplasamentului, data înregistrării acestora, numărul autorizației integrate de mediu sau al autorizației de mediu, sau al scrisorii privind înregistrarea operatorilor, precum și termenul de valabilitate a autorizației.

Articolul 33. Participarea publicului interesat la luarea deciziei privind emiterea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu

(1) Publicul interesat beneficiază din timp de posibilitatea de a participa la:

a) emiterea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu pentru instalațiile noi și cele existente;

b) emiterea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu pentru orice modificare substanțială a instalațiilor existente;

c) emiterea sau la actualizarea autorizației integrate de mediu pentru o instalație în cazul căreia s-a propus aplicarea art. 30 alin. (6)-(10);

d) reexaminarea și la actualizarea autorizației integrate de mediu sau a condițiilor de autorizare pentru o instalație, în conformitate cu art. 24 alin. (7) lit. a).

(2) Participarea publicului interesat la procedurile de autorizare se realizează în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa nr. 4 a prezentei legi și cu prevederile Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional.

Articolul 34. Accesul la justiție

(1) Publicul care are un interes legitim sau se consideră lezat într-un drept al său se poate adresa în instanța de judecată pentru a contesta din punct de vedere procedural deciziile, actele sau omisiunile care fac obiectul participării acestuia la luarea deciziilor, prevăzute de prezenta lege.

(2) Publicul interesat aplică procedurile de executare a căilor de atac în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Capitolul V. DISPOZIȚII SPECIALE PENTRU INSTALAȚIILE DE ARDERE

Secțiunea 1. Instalații mari de ardere

Articolul 35. Domeniul de aplicare

(1) În sensul prezentei secțiuni, instalațiile mari de ardere sunt instalațiile care au o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 50 MW, indiferent de tipul de combustibil utilizat.

(2) Prevederile prezentei secțiuni nu se aplică:

- a) instalațiilor de ardere care utilizează produsele de ardere pentru încălzirea directă, pentru uscarea obiectelor ori a materialelor sau pentru orice alt tratament aplicat acestora;
- b) instalațiilor postardere care sunt proiectate pentru purificarea gazelor reziduale prin ardere și care nu sunt exploatare ca instalații de ardere independente;
- c) instalațiilor de regenerare a catalizatorilor pentru cracare catalitică;
- d) instalațiilor pentru conversia hidrogenului sulfurat în sulf;
- e) reactoarelor folosite în industria chimică;
- f) cuptoarelor de preîncălzire a coșului;
- g) cauperelor;
- h) oricărui echipament tehnic care se folosește la propulsia unui vehicul, a unei nave sau aeronave;
- i) turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz folosite pe platformele maritime;
- j) instalațiilor care utilizează drept combustibil orice deșeuri solide sau lichide, cu excepția deșeurilor menționate la art. 3 în noțiunea „biomasă” lit. b).

Articolul 36. Reguli de agregare pentru instalații mari de ardere

(1) În cazul în care gazele reziduale de la 2 sau mai multe instalații mari de ardere sunt evacuate printr-un coș comun, ansamblul format de aceste instalații se consideră o singură instalație mare de ardere, iar pentru calcularea puterii termice instalate totale,

capacitățile acestora se însumează.

(2) Agenția de Mediu emite o singură autorizație integrată de mediu în cazul în care 2 sau mai multe instalații mari de ardere, care au fost autorizate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, sunt amplasate astfel încât, având în vedere factorii tehnici și economici, gazele reziduale produse de acestea pot fi evacuate printr-un coș comun. Ansamblul format de aceste instalații se consideră o singură instalație mare de ardere, iar capacitățile acestora se însumează pentru calcularea puterii termice totale.

(3) La calcularea puterii termice instalate totale a unei combinații de instalații mari de ardere menționate la alin. (1) și (2), instalațiile mari de ardere individuale cu o putere termică instalată mai mică de 15 MW nu sunt luate în considerare.

Articolul 37. Valori-limită de emisie pentru instalațiile mari de ardere

(1) Gazele reziduale de la instalațiile mari de ardere sunt evacuate în mod controlat, prin intermediul unui coș care conține unul sau mai multe canale.

(2) Înălțimea coșului este calculată luând în considerare condițiile de evacuare a gazelor reziduale, astfel încât să se protejeze mediul și sănătatea umană.

(3) Autorizațiile emise pentru instalațiile care au în componența lor instalații mari de ardere autorizate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi sau ai căror operatori au depus o solicitare completă de autorizare înainte de această dată includ condiții care să asigure că emisiile în aer provenite de la aceste instalații nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 10 partea 1.

(4) Autorizațiile emise pentru instalațiile care cuprind instalații mari de ardere ce nu cad sub incidența alin. (3) includ condiții prin care să se asigure că emisiile în aer provenite de la aceste instalații nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 10 partea a 2-a.

(5) Valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 10 părțile 1 și 2 se aplică emisiilor evacuate prin fiecare coș comun, în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere. În cazul în care anexa nr. 10 prevede că valorile-limită de emisie se pot aplica unei părți a instalației mari de ardere care are un număr limitat de ore de funcționare, valorile-limită respective se aplică emisiilor părții respective a instalației, dar sunt stabilite în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere.

(6) În cazul în care operatorul nu poate să respecte valorile-limită de emisie prevăzute la alin. (3) și (4) pentru dioxidul de sulf din cauza unei întreruperi a aprovizionării cu combustibil cu conținut redus de sulf, ca urmare a unei crize considerabile, Agenția de Mediu poate acorda o derogare, pentru o perioadă de maximum 6 luni, de la obligația

de a respecta valorile-limită de emisie menționate pentru o instalație mare de ardere care folosește, în mod normal, combustibil cu conținut redus de sulf.

(7) Agenția de Mediu poate acorda o derogare de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie prevăzute la alin. (3) și (4) în cazul în care o instalație mare de ardere care folosește numai combustibil gazos trebuie să recurgă, în mod excepțional, la utilizarea altor tipuri de combustibil din cauza unei întreruperi neașteptate a aprovizionării cu gaz și, din acest motiv, ar trebui să fie dotată cu un echipament secundar de reducere a emisiilor. Perioada pentru care se acordă derogarea nu trebuie să depășească 10 zile, cu excepția cazului în care există o necesitate stringentă de a menține alimentarea cu energie.

(8) Operatorul informează imediat Agenția de Mediu cu privire la fiecare caz specific prevăzut la alin. (7).

(9) În cazul extinderii unei instalații mari de ardere, valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 10 partea a 2-a se aplică părții extinse a instalației afectate de modificare și sunt stabilite în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere.

(10) În cazul în care modificarea unei instalații mari de ardere generează riscuri asupra mediului și afectează o parte a instalației cu o putere termică mai mare sau egală cu 50 MW, valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 10 partea a 2-a se aplică acelei părți a instalației care a fost modificată, în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere.

(11) Valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 10 părțile 1 și 2 nu se aplică instalațiilor mari de ardere cu motoare diesel și cazanelor de recuperare din cadrul instalațiilor de fabricare a celulozei.

Articolul 38. Funcționarea necorespunzătoare sau defecțiuni ale echipamentului de reducere a emisiilor de la instalațiile mari de ardere

(1) Autorizația integrată de mediu prevede condițiile cu privire la funcționarea necorespunzătoare sau defecțiuni ale echipamentelor de reducere a emisiilor.

(2) În cazul unei funcționări necorespunzătoare sau al unor defecțiuni ale echipamentelor de reducere a emisiilor, care nu permit reluarea funcționării în condiții normale în termen de 24 de ore, Agenția de Mediu solicită operatorului să reducă sau să oprească funcționarea instalației mari de ardere ori să exploateze instalația folosind combustibili mai puțin poluanți.

(3) Operatorul, în termen de 24 de ore din momentul funcționării necorespunzătoare sau al defectării echipamentelor de reducere a emisiilor, informează, în scris, Agenția

de Mediu.

(4) Durata cumulată a perioadelor în care instalația funcționează fără echipament secundar de reducere a emisiilor corespunzător nu poate depăși 120 de ore pe parcursul a 12 luni.

(5) Fără a aduce atingere standardelor de calitate a mediului, Agenția de Mediu acordă derogări de la termenele-limită prevăzute la alin. (2) și (4) în cazul în care există o necesitate stringentă de a menține alimentarea cu energie sau instalația mare de ardere cu defecțiuni urmează a fi înlocuită pe o perioadă limitată de timp cu o altă instalație.

Articolul 39. Instalații mari de ardere cu combustibil multiplu

(1) Pentru instalațiile mari de ardere cu combustibil multiplu, care utilizează simultan 2 sau mai multe tipuri de combustibil, Agenția de Mediu stabilește valorile-limită de emisie, cu respectarea următoarelor etape:

a) stabilirea valorii-limită de emisie pentru fiecare substanță poluantă în parte, în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații mari de ardere, în conformitate cu anexa nr. 10 părțile 1 și 2;

b) determinarea valorilor-limită de emisie ponderate în funcție de tipul de combustibil, care sunt obținute prin înmulțirea valorii-limită individuale de emisie menționată la lit. a) cu puterea termică pentru fiecare combustibil în parte, produsul înmulțirii fiind împărțit la suma puterilor termice ale tuturor combustibililor;

c) agregarea valorilor-limită de emisie ponderate în funcție de tipul de combustibil.

(2) Pentru instalațiile mari de ardere cu combustibil multiplu, prevăzute la art. 37 alin. (3), care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alte tipuri de combustibil, după caz, în locul valorilor-limită de emisie determinate conform prevederilor alin. (1) al prezentului articol se aplică valori-limită de emisie stabilite astfel:

a) dacă, pe parcursul funcționării instalației mari de ardere, proporția combustibilului determinant în raport cu suma puterilor termice produse de toți combustibilii este mai mare sau egală cu 50%, valoarea-limită de emisie este cea prevăzută în anexa nr. 10 p arta 1 pentru combustibilul determinant;

b) dacă, pe parcursul funcționării instalației mari de ardere, proporția combustibilului determinant în raport cu suma puterilor termice produse de toți combustibilii este mai mică de 50%, la determinarea valorii-limită de emisie se parcurg următoarele etape:

1. se iau valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 10 partea 1 pentru fiecare tip de combustibil utilizat, corespunzătoare puterii termice instalate totale a instalației mari de ardere;

2. se calculează valoarea-limită de emisie a combustibilului determinant prin înmulțirea cu 2 a valorii-limită de emisie stabilite pentru combustibilul respectiv în conformitate cu pct. 1 și prin scăderea din acest produs al valorii-limită de emisie a combustibilului utilizat a celei mai mici valori-limită de emisie, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 10 partea 1, corespunzătoare puterii termice instalate totale a instalației mari de ardere;

3. se determină valorile-limită de emisie ponderate pentru fiecare tip de combustibil utilizat prin înmulțirea valorii-limită de emisie stabilite la pct. 1 și 2 cu puterea termică a combustibilului în cauză și prin împărțirea produsului respectivei înmulțiri la suma puterilor termice produse de toți combustibilii;

4. se însumează valorile-limită de emisie ponderate ale combustibililor determinate la pct. 3.

(3) Pentru instalațiile mari de ardere cu combustibil multiplu, prevăzute la art. 37 alin. (3), care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alte tipuri de combustibil, după caz, în locul valorilor-limită de emisie determinate conform prevederilor alin. (1) sau (2) ale prezentului articol se aplică valorile-limită medii de emisie pentru dioxidul de sulf prevăzute în anexa nr. 10 partea a 5-a.

Articolul 40. Monitorizarea emisiilor în aer de la instalațiile mari de ardere

(1) Monitorizarea substanțelor poluante emise în aer se desfășoară de către operator în conformitate cu anexa nr. 10 partea a 3-a.

(2) Instalarea și funcționarea echipamentului automatizat de monitorizare fac obiectul controlului și testelor anuale de supraveghere prevăzute în anexa nr. 10 partea a 3-a.

(3) Agenția de Mediu stabilește localizarea punctelor de prelevare sau de măsurare utilizate pentru monitorizarea emisiilor.

(4) Rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate de către operator Agenției de Mediu și Inspectoratului pentru Protecția Mediului, astfel încât să permită verificarea respectării condițiilor de funcționare și valorilor-limită de emisie incluse în autorizație.

(5) Valorile-limită de emisie în aer se consideră respectate în cazul în care condițiile prevăzute în anexa nr. 10 partea a 4-a sunt îndeplinite.

Secțiunea 2. Instalațiile medii de ardere

Articolul 41. Domeniul de aplicare

(1) În sensul prezentei secțiuni, instalațiile medii de ardere sunt:

a) instalațiile cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică de 50 MW, indiferent de tipul de combustibil utilizat;

b) combinațiile formate din instalații medii de ardere noi cărora li se aplică regulile de agregare prevăzute în alin. (2) al prezentului articol, inclusiv în cazul unei combinații care are puterea termică instalată totală mai mare sau egală cu 50 MW, cu excepția cazului în care această combinație formează o instalație de ardere care cade sub incidența art. 36 alin. (3).

(2) O combinație formată din două sau mai multe instalații medii de ardere noi, prevăzute în anexa nr. 2, se consideră drept o singură instalație medie de ardere în sensul prezentei legi, iar puterea termică instalată a acestora se însumează în scopul calculării puterii termice instalate totale a instalației, în cazul în care gazele reziduale ale acestor instalații medii de ardere:

a) sunt evacuate printr-un coș comun;

b) pot fi evacuate printr-un coș comun, luând în considerare factorii tehnici și economici, la decizia Agenției de Mediu.

(3) Prevederile prezentei secțiuni nu se aplică:

a) instalațiilor de ardere care cad sub incidența capitolului V secțiunea 1 sau a capitolului VI;

b) instalațiilor de ardere din exploatațiile agricole cu o putere termică instalată totală mai mică sau egală cu 5 MW, care utilizează drept combustibil exclusiv gunoi de grajd neprelucrat, provenit de la păsări de curte, conform art. 11 lit. a) al Legii nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

c) instalațiilor de ardere care utilizează produse gazoase de ardere pentru încălzirea directă, pentru uscarea obiectelor ori a materialelor sau pentru orice alt tratament aplicat acestora;

d) instalațiilor de ardere care utilizează produse gazoase de ardere pentru încălzirea directă cu gaz a unor spații interioare în scopul îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă;

- e) instalațiilor de postardere care sunt proiectate pentru purificarea prin ardere a gazelor reziduale din procesele industriale și care nu funcționează ca instalații medii de ardere independente;
- f) oricărui dispozitiv tehnic utilizat la propulsia unui vehicul, a unei nave sau aeronave;
- g) instalațiilor pentru regenerarea catalizatorilor de cracare catalitică;
- h) instalațiilor pentru conversia hidrogenului sulfurat în sulf;
- i) reactoarelor utilizate în industria chimică;
- j) cauperelor;
- k) instalațiilor medii de ardere care ard combustibili de rafinărie, individual sau împreună cu alte tipuri de combustibil, pentru producerea de energie în cadrul rafinăriilor de țiței și gaz;
- l) cazanelor de recuperare din cadrul instalațiilor de fabricare a celulozei;
- m) activităților de cercetare și dezvoltare sau de testare ce vizează instalațiile medii de ardere.

Articolul 42. Autorizarea și înregistrarea instalațiilor medii de ardere

(1) Operarea instalațiilor medii de ardere cu o putere termică instalată mai mare sau egală cu 5 MW și mai mică de 50 MW se desfășoară în baza autorizației de mediu emisă pentru desfășurarea activităților prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Operarea instalațiilor medii de ardere cu o putere termică instalată mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică de 5 MW se desfășoară cu condiția înregistrării acestora în conformitate cu procedura stabilită în Ghidul cu privire la emiterea autorizației integrate de mediu, a autorizației de mediu și înregistrarea activităților, aprobat prin ordinul ministrului mediului.

(3) Autorizarea instalațiilor medii de ardere existente, prevăzute la alin. (1) al prezentului articol, se realizează conform prevederilor art. 27.

(4) Înregistrarea instalațiilor medii de ardere existente prevăzute la alin. (2) se realizează de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Articolul 43. Valorile-limită de emisie pentru instalațiile medii de ardere

(1) Valorile-limită de emisie pentru instalațiile medii de ardere sunt stabilite în anexa nr. 8.

(2) De la 1 ianuarie 2025, emisiile în atmosferă de SO₂, NO_x și de pulberi provenite de la o instalație medie de ardere existentă cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 8 partea 1 tabelele nr. 2 și 3. De la 1 ianuarie 2030, emisiile în atmosferă de SO₂, NO_x și de pulberi provenite de la o instalație medie de ardere existentă cu o putere termică instalată mai mică sau egală cu 5 MW nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 8 partea 1 tabelele nr. 1 și 3.

(3) Instalațiile medii de ardere existente care nu funcționează mai mult de 500 de ore pe an, calculate ca medie mobilă pe o perioadă de 5 ani, sunt exceptate de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea 1 tabelele nr. 1-3.

(4) Instalațiile medii de ardere existente care nu funcționează mai mult de 1000 de ore pe an, calculate ca medie mobilă pe o perioadă de 5 ani, sunt exceptate de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea 1 tabelele nr. 1-3 dacă sunt exploatate pentru producerea de energie termică în condiții meteorologice cu temperaturi excepțional de scăzute.

(5) În situațiile prevăzute la alin. (3) și (4) se aplică o valoare-limită de emisie pentru pulberi de 200 mg/Nm³ în cazul instalațiilor care ard combustibili solizi.

(6) De la 1 ianuarie 2030, instalațiile medii de ardere existente care fac parte din „sisteme izolate mici” sau „microsisteme izolate” respectă valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea 1 tabelele nr. 1-3.

(7) Până la 1 ianuarie 2030, instalațiile medii de ardere existente cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW sunt exceptate de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8, cu condiția ca cel puțin 50% din producția de energie termică utilă a instalației, ca medie mobilă pe o perioadă de 5 ani, să fie distribuite sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de termoficare. În situația unei astfel de excepții, valorile-limită de emisie stabilite de Agenția de Mediu nu depășesc 1100 mg/Nm³ pentru SO₂ și 150 mg/Nm³ pentru pulberi.

(8) Până la 1 ianuarie 2030, instalațiile medii de ardere care folosesc biomasa solidă drept combustibil principal sunt exceptate de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie pentru pulberi stabilite în anexa nr. 8, cu condiția că aceste instalații să fie situate în zone în care, potrivit evaluărilor realizate în concordanță cu prevederile Legii nr. 98/2022 privind calitatea aerului atmosferic, este asigurată conformitatea cu valorile-limită impuse pentru substanțele poluante pentru care se realizează evaluarea calității aerului.

(9) În situația unei astfel de excepții prevăzute la alin. (8), valorile-limită de emisie stabilite de Agenția de Mediu nu depășesc 150 mg/Nm³ pentru pulberi.

(10) Agenția de Mediu se va asigura că nu se produce nicio poluare semnificativă și că se obține un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.

(11) Până la 1 ianuarie 2030, instalațiile medii de ardere cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW, exploatate în scopul alimentării stațiilor de comprimare a gazelor naturale necesare pentru a asigura securitatea și siguranța sistemului național de transport al gazelor naturale, sunt exceptate de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie de NO_x prevăzute în anexa nr. 8 partea 1 tabelul nr. 3.

(12) De la intrarea în vigoare a prezentei legi, emisiile în atmosferă de SO₂, NO_x și de pulberi provenite de la instalațiile medii de ardere noi nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 8 partea a 2-a.

(13) Instalațiile medii de ardere noi care nu funcționează mai mult de 500 de ore pe an, calculate ca medie mobilă pe o perioadă de 3 ani, sunt exceptate de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea a 2-a. În situația unei astfel de excepții se aplică o valoare-limită de emisie pentru pulberi de 100 mg/Nm³ în cazul instalațiilor care ard combustibili solizi.

(14) În zonele și aglomerările, prevăzute în Legea nr. 98/2022 privind calitatea aerului atmosferic, Agenția de Mediu evaluează necesitatea de a aplica pentru fiecare instalație medie de ardere din aceste zone și aglomerări valori-limită de emisie mai stricte decât cele prevăzute în prezenta lege, ca măsură a planului de calitate a aerului, elaborat pentru acea zonă și aglomerare.

(15) În cazul în care operatorul nu poate să respecte valorile-limită de emisie prevăzute la alin. (2) și (12) pentru dioxidul de sulf din cauza unei întreruperi a aprovizionării cu combustibil cu conținut redus de sulf, ca urmare a unui deficit grav, Agenția de Mediu poate acorda o derogare, pentru o perioadă de maximum 6 luni, de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie menționate, pentru o instalație medie de ardere care utilizează, în mod normal, combustibil cu conținut redus de sulf.

(16) Agenția de Mediu poate acorda o derogare de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie prevăzute la alin. (2) și (12) în cazul în care o instalație medie de ardere care folosește numai combustibil gazos trebuie să recurgă, în mod excepțional, la utilizarea altor tipuri de combustibil din cauza unei întreruperi neașteptate a aprovizionării cu gaz și, din acest motiv, ar trebui să fie dotată cu un echipament secundar de reducere a emisiilor. Perioada pentru care se acordă derogarea nu trebuie să depășească 10 zile, cu excepția cazului în care operatorul demonstrează Agenției de Mediu că e nevoie de o perioadă mai îndelungată.

(17) Agenția de Mediu informează Ministerul Mediului cu privire la orice derogare acordată în conformitate cu alin. (15) și (16), în termen de 5 zile de la acordarea

acesteia.

(18) Pentru instalațiile medii de ardere cu combustibil multiplu, Agenția de Mediu stabilește valorile-limită de emisie respectând următoarele etape:

a) stabilirea valorii-limită de emisie pentru fiecare combustibil în parte, astfel cum este stabilită în anexa nr. 8;

b) determinarea valorilor-limită de emisie ponderate în funcție de tipul de combustibil, care sunt obținute prin înmulțirea valorii-limită de emisie individuale menționată la lit. a) cu puterea termică pentru fiecare combustibil în parte, produsul înmulțirii fiind împărțit la suma puterilor termice ale tuturor combustibililor; și

c) agregarea valorilor-limită de emisie ponderate în funcție de tipul de combustibil.

(19) În cazul nerespectării valorilor-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8, operatorul ia măsurile necesare pentru a asigura restabilirea conformității, în cel mai scurt timp posibil, fără a aduce atingere măsurilor necesare în corespundere cu art. 45.

Articolul 44. Monitorizarea emisiilor de la instalațiile medii de ardere

(1) Operatorii instalațiilor medii de ardere monitorizează emisiile de substanțe poluante în aer în conformitate cu prevederile anexei nr. 9 partea 1, în condițiile stabilite de către Agenția de Mediu în autorizația de mediu sau în regulile generale obligatorii.

(2) Pentru instalațiile medii de ardere cu combustibil multiplu, monitorizarea emisiilor de substanțe poluante în aer se efectuează de către operatori în timpul arderii unui combustibil sau a unei combinații de combustibili care conduce la cel mai înalt nivel al emisiilor și în perioada funcționării în condiții normale.

(3) Operatorul ține evidența rezultatelor monitorizării emisiilor și prelucrează aceste rezultate în scopul verificării respectării valorilor-limită de emisie în conformitate cu normele stabilite în anexa nr. 9 partea a 2-a.

(4) Pentru instalațiile medii de ardere care utilizează echipamente secundare de reducere a emisiilor în vederea respectării valorilor-limită de emisie, operatorul păstrează evidența înregistrărilor sau a informațiilor care atestă funcționarea efectivă continuă a acestor echipamente.

Articolul 45. Verificarea conformității instalațiilor medii de ardere

(1) Inspectoratul pentru Protecția Mediului evaluează conformitatea valorilor-limită de emisie rezultate în urma monitorizării efectuate de operator și validate de către acesta, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 9, în raport cu valorile-limită de emisie

stabilite în autorizația de mediu sau în regulile generale obligatorii în corespundere cu prevederile anexei nr. 8.

(2) În scopul evaluării conformității instalațiilor medii de ardere cu cerințele prezentei legi, Inspectoratul pentru Protecția Mediului instituie un sistem de inspecții de mediu.

(3) În cazul neconformării instalațiilor medii de ardere cu cerințele prezentei legi, pe lângă măsurile pe care operatorii sunt obligați să le aplice în temeiul prevederilor art. 43 alin. (19), Inspectoratul pentru Protecția Mediului solicită acestora să ia orice măsuri suplimentare pe care le consideră necesare pentru a asigura restabilirea neîntârziată a conformității.

(4) În cazul în care neconformitățile generează impact semnificativ asupra calității aerului din zonă, Inspectoratul pentru Protecția Mediului dispune întreruperea funcționării instalațiilor medii de ardere până la restabilirea conformității.

(5) Inspectoratul pentru Protecția Mediului stabilește normele privind tipul, frecvența și formatul informațiilor referitoare la evenimentele care au condus la apariția neconformităților, pe care operatorii instalațiilor medii de ardere trebuie să le transmită acestuia.

Capitolul VI. DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND INSTALAȚIILE DE INCINERARE ȘI COINCINERARE A DEȘEURILOR

Articolul 46. Domeniul de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică instalațiilor de incinerare și de coincinerare a deșeurilor care incinerează sau coincinerează deșeuri solide sau lichide.

(2) Prezentul capitol nu se aplică instalațiilor de gazeificare sau piroliză dacă gazele rezultate în urma acestui tratament termic al deșeurilor sunt purificate în asemenea măsură încât nu mai constituie deșeuri înainte de incinerare și nu mai pot genera emisii mai ridicate decât cele care rezultă din arderea gazului natural.

(3) În sensul prezentului capitol, instalațiile de incinerare și de coincinerare a deșeurilor includ toate liniile de incinerare sau de coincinerare; instalațiile de recepție, de stocare și de tratare prealabilă a deșeurilor existente pe amplasament; sistemele de alimentare cu deșeuri, combustibil și aer; cazanele; instalațiile de tratare a gazelor reziduale; instalațiile de tratare sau de stocare pe amplasament a reziduurilor și a apelor uzate; coșurile de fum; aparatele și sistemele de comandă a operațiunilor de incinerare sau de coincinerare, de înregistrare și monitorizare a condițiilor de incinerare sau coincinerare.

(4) Dacă pentru tratamentul termic al deșeurilor se aplică procesele, altele decât oxidarea, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesul cu plasmă, instalația de incinerare și de coincinerare a deșeurilor include atât procesul de tratament termic, cât și procesul de incinerare ulterioară.

(5) În cazul în care coincinerarea deșeurilor are loc astfel încât obiectivul esențial al instalației nu este producerea de energie sau de produse materiale, ci tratarea termică a deșeurilor, instalația este considerată ca o instalație de incinerare a deșeurilor.

(6) Prevederile prezentului capitol nu se aplică:

a) instalațiilor în care se procesează exclusiv următoarele deșeuri:

1. deșeurile menționate la art. 3 în noțiunea „biomasă” lit. b);

2. deșeurile radioactive;

3. carcacele de animale prevăzute în Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

b) instalațiilor de cercetare, de dezvoltare și de testare, care vizează ameliorarea procesului de incinerare și care procesează mai puțin de 50 de tone de deșeuri pe an.

Articolul 47. Solicitarea și condițiile de autorizare pentru instalațiile de incinerare și de coincinerare a deșeurilor

(1) Funcționarea instalațiilor de incinerare și de coincinerare a deșeurilor se realizează în baza autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu.

(2) Pentru instalațiile de incinerare și de coincinerare a deșeurilor, dosarul tehnic prevăzut la art. 15 conține suplimentar o descriere a măsurilor ce garantează îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) instalația este concepută, echipată, întreținută și exploatată astfel încât să fie respectate prevederile prezentului capitol, ținând cont de categoriile de deșeuri incinerate sau coincinerate;

b) căldura rezultată prin incinerare și coincinerare se valorifică, atunci când este posibil, prin generare de căldură, abur sau electricitate;

c) reziduurile produse vor fi cât mai reduse și mai puțin nocive și, după caz, reciclate;

d) eliminarea reziduurilor a căror generare nu poate fi evitată ori redusă sau care nu pot fi reciclate se va realiza cu respectarea Legii nr. 209/2016 privind deșeurile.

(3) Autorizația integrată de mediu sau autorizația de mediu pentru instalațiile de incinerare și de coincinerare a deșeurilor conține suplimentar următoarele date:

a) lista tuturor tipurilor de deșuri care pot fi tratate utilizând, dacă este posibil, cel puțin tipurile de deșuri prevăzute în Lista deșeurilor, aprobată de Guvern, cuprinzând, după caz, informații privind cantitatea de deșuri din fiecare tip;

b) capacitatea totală de incinerare sau de coincinerare a instalației;

c) valorile-limită de emisie în aer și apă;

d) cerințele privind pH-ul, temperatura și debitul

evacuărilor de ape uzate;

e) procedurile și frecvențele de prelevare a probelor și de măsurare care trebuie utilizate pentru a respecta condițiile stabilite pentru monitorizarea emisiilor;

f) durata maximă admisibilă a opririlor, dereglărilor sau deficiențelor tehnice inevitabile ale sistemelor de epurare sau de măsurare, în timpul cărora emisiile în atmosferă și evacuările de ape uzate pot depăși valorile-limită de emisie prevăzute.

(4) Autorizația integrată de mediu sau autorizația de mediu emisă pentru instalațiile de incinerare și de coincinerare a deșeurilor periculoase include suplimentar față de cerințele de la alin. (3) următoarele informații:

a) o listă a cantităților de deșuri periculoase din diferite categorii care pot fi tratate;

b) debitul masic minim și maxim, valorile calorifice minime și maxime și conținutul maxim de policlorobifenili, pentaclorofenol, clor, fluor, sulf, metale grele și de alte substanțe poluante.

(5) Agenția de Mediu stabilește categoriile de deșuri care se includ în autorizația integrată de mediu și în autorizația de mediu și care pot fi coincinerate în anumite categorii de instalații de coincinerare a deșeurilor.

(6) Agenția de Mediu reexaminează periodic și actualizează, după caz, condițiile autorizației integrate de mediu conform art. 24.

Articolul 48. Exploatarea instalațiilor de incinerare și coincinerare a deșeurilor

(1) Exploatarea instalațiilor de incinerare și de coincinerare a deșeurilor se realizează conform Regulamentului privind incinerarea și coincinerarea deșeurilor, aprobat de Guvern.

(2) În sensul prezentului capitol, este considerată modificare substanțială a instalației o modificare survenită în exploatarea unei instalații de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor care tratează numai deșeuri nepericuloase în cadrul unei instalații care face obiectul emiterii autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu și care implică incinerarea sau coincinerarea de deșeuri periculoase.

Capitolul VII. DISPOZIȚII SPECIALE APLICABILE ACTIVITĂȚILOR ȘI INSTALAȚIILOR CARE UTILIZEAZĂ SOLVENȚI ORGANICI

Articolul 49. Domeniul de aplicare

Prezentul capitol se aplică activităților care sunt prevăzute în anexa nr. 12 partea 1 și care ating, după caz, pragurile de consum stabilite în partea a 2-a din anexa respectivă.

Articolul 50. Înlocuirea substanțelor periculoase

Substanțele sau amestecurile, clasificate ca fiind substanțe cancerigene, mutagene sau toxice, cărora le sunt atribuite ori pe care trebuie aplicate frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F, din cauza conținutului lor în compuși organici volatili, sunt înlocuite, în măsura în care este posibil și în cel mai scurt timp, cu substanțe sau amestecuri mai puțin nocive.

Articolul 51. Controlul emisiilor, monitorizarea emisiilor, respectarea valorilor-limită de emisieși rapoartele privind conformarea

(1) Operatorul aplică măsurile necesare prin care să se asigure că instalația este conformă cu una dintre următoarele condiții:

a) respectă valorile-limită de emisie a gazelor reziduale, valorile-limită pentru emisiile fugitive sau totale, cantitatea de compuși organici volatili utilizați, precum și celelalte cerințe prevăzute în anexa nr. 12 părțile 2 și 3;

b) aplică o schemă de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr. 12 partea a 5-a, cu condiția să atingă o reducere a emisiilor echivalentă cu cea pe care ar realiza-o aplicând valorile-limită de emisie menționate la lit. a).

(2) Agenția de Mediu permite ca emisiile instalației să depășească valoarea-limită de emisie prevăzută la alin. (1) lit. a), cu condiția că niciun risc semnificativ asupra mediului sau a sănătății umane nu se anticipează și operatorul demonstrează că instalația nu poate, din punct de vedere tehnic și economic, să respecte valoarea-limită pentru emisiile fugitive și că se aplică cele mai bune tehnici disponibile.

(3) Acordarea excepției prevăzute la alin. (2) se aplică în baza avizului emis de Agenția Națională pentru Sănătate Publică.

(4) Pentru activitățile de acoperire prevăzute în anexa nr. 12 partea a 2-a pct. 8, care nu pot fi efectuate în condiții controlate, Agenția de Mediu permite ca emisiile din instalație să nu respecte cerințele prevăzute la alin. (1) în cazul în care operatorul demonstrează autorității competente că o astfel de conformare nu este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic și că sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile.

(5) Emisiile de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite ori pe care trebuie aplicate frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D ori H360F sau emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H341 ori H351 sunt verificate în condiții controlate, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, cu scopul de a proteja mediul și sănătatea umană, și nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 12 partea a 4-a.

(6) Instalațiile care sunt exploatate în două sau mai multe activități, fiecare depășind pragurile de consum stabilite în anexa nr. 12 partea a 2-a, îndeplinesc următoarele condiții:

a) pentru substanțele indicate la alin. (5), se respectă cerințele pentru fiecare activitate în parte;

b) pentru toate celelalte substanțe, altele decât cele prevăzute la lit. a):

1. se respectă prevederile alin. (1) pentru fiecare activitate în parte; sau

2. să se atingă un nivel al emisiilor totale de compuși organici volatili aflat sub nivelul care ar fi fost atins prin aplicarea pct. 1.

(7) În cursul operațiunilor de pornire și de oprire sunt luate toate măsurile de precauție corespunzătoare pentru a reduce la minim emisiile de compuși organici volatili.

(8) Agenția de Mediu stabilește în autorizația integrată de mediu și în autorizația de mediu cerințe pentru ca monitorizarea emisiilor să se desfășoare conform anexei nr. 12 partea a 6-a.

(9) Valorile-limită de emisie pentru gazele reziduale se consideră respectate în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa nr. 12 partea a 8-a.

(10) Operatorul furnizează Agenției de Mediu, o dată pe an și/sau la cerere, date care să îi permită acesteia să verifice conformarea cu următoarele condiții, după caz:

a) valorile-limită de emisie pentru gazele reziduale, valorile-limită pentru emisiile fugitive și totale ale compușilor organici volatili;

b) cerințele specificate în schema de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr. 12 partea a 5-a;

c) derogările acordate în conformitate cu alin. (2) și (4).

(11) Raportul privind conformarea include, după caz, un plan de gestionare a solvenților organici, întocmit în conformitate cu anexa nr. 12 partea a 7-a.

Articolul 52. Modificări substanțiale ale instalațiilor existente

(1) O modificare a masei maxime, exprimată în medie pe zi, de solvenți organici utilizați într-o instalație existentă, atunci când aceasta funcționează în condiții altele decât cele privind operațiunile de pornire, de oprire și de întreținere a echipamentelor, este considerată modificare substanțială dacă are ca efect o creștere a emisiei de compuși organici volatili de peste:

a) 25% – pentru instalațiile care sunt exploatate în cadrul activităților prevăzute în anexa nr. 12 partea a 2-a pct. 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 sau 17 și care au un consum de solvenți organici situat la pragul minim sau în cadrul activităților care sunt menționate la celelalte puncte din anexa nr. 12 partea a 2-a și care au un consum de solvenți organici mai mic de 10 tone/an;

b) 10% – pentru toate celelalte instalații.

(2) În cazul în care o instalație existentă suferă o modificare substanțială sau în cazul în care o instalație intră pentru prima dată în domeniul de aplicare a prezentei legi în urma unei modificări substanțiale, acea parte a instalației care suferă o modificare substanțială este tratată fie ca o instalație nouă, fie ca o instalație existentă, cu condiția ca valoarea-limită pentru emisiile totale ale întregii instalații să nu depășească valoarea-limită care ar fi fost atinsă în cazul în care partea de instalație modificată substanțial ar fi fost tratată ca o instalație nouă.

(3) În cazul unei modificări substanțiale, operatorul demonstrează Agenției de Mediu conformarea instalației cu prevederile prezentului capitol.

Articolul 53. Domeniul de aplicare

Prevederile prezentului capitol se aplică instalațiilor producătoare de dioxid de titan.

Capitolul VIII. DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND INSTALAȚIILE PRODUCĂTOARE DE DIOXID DE TITAN

Articolul 54. Interzicerea evacuării deșeurilor de la instalațiile producătoare de dioxid de titan

Este interzisă evacuarea în orice corp de apă a următoarelor deșeuri:

- a) deșeurile solide din instalațiile producătoare de dioxid de titan;
- b) soluțiile-mamă care rezultă din faza de filtrare după hidroliza soluției de sulfat de titanil, provenite din instalații care utilizează procedeul cu sulfat, inclusiv deșeuri acide asociate cu aceste soluții-mamă, conținând, în total, mai mult de 0,5% acid sulfuric liber și diferite metale grele, și acele soluții-mamă care au fost diluate, astfel încât proporția de acid sulfuric liber să nu depășească 0,5%;
- c) deșeurile provenite din instalații care utilizează procedeul cu clor, conținând mai mult de 0,5% acid clorhidric liber și diferite metale grele, inclusiv deșeurile care au fost diluate, astfel încât proporția de acid clorhidric liber să nu depășească 0,5%;
- d) sărurile de filtrare, nămolurile și deșeurile lichide care provin de la tratarea, concentrarea sau neutralizarea deșeurilor menționate la lit. b) și c) și conțin diferite metale grele, fără a include deșeurile neutralizate, filtrate sau decantate care conțin numai urme de metale grele și care, înainte de orice diluție, au un pH mai mare de 5,5.

Articolul 55. Controlul și monitorizarea emisiilor în aer și apă de la instalațiile producătoare de dioxid de titan

(1) Emisiile în aer provenite de la instalațiile producătoare de dioxid de titan nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 13 partea a 2-a.

(2) Autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile producătoare de dioxid de titan conțin măsuri privind prevenirea emisiilor de aerosoli acizi provenite de la aceste instalații.

(3) Emisiile în apă provenite de la instalațiile producătoare de dioxid de titan nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 13 partea 1.

(4) Autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile producătoare de dioxid de titan conțin măsuri de monitorizare a emisiilor în apă în scopul respectării prevederilor alin. (3).

(5) Autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile producătoare de dioxid de titan conțin măsuri de monitorizare a emisiilor în aer în scopul respectării prevederilor alin. (1), incluzând minimum monitorizarea emisiilor prevăzută în anexa nr. 13 partea a 3-a.

Articolul 56. Controlul activităților industriale și economice cu impact asupra

mediului

(1) Controlul de mediu este realizat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului în conformitate cu prevederile prezentei legi, ale Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și Metodologiei privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător în baza analizei riscurilor aferent domeniilor de competență ale Inspectoratului pentru Protecția Mediului, aprobată de Guvern.

(2) Controlul de mediu planificat se realizează în baza planului anual al controalelor elaborat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Capitolul IX. CONTROLUL DE MEDIU

Articolul 57. Planul de control de mediu

(1) Planul de control de mediu pentru activitățile industriale și economice din anexa nr. 1 este elaborat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului și vizează examinarea tuturor riscurilor asupra mediului produse de o instalație.

(2) Instalațiile prevăzute în anexa nr. 1 fac obiectul unui plan de control de mediu la nivel național, regional sau local, care este revizuit și actualizat anual.

(3) Planul de control de mediu include următoarele elemente:

a) evaluarea generală a aspectelor de mediu care trebuie luate în considerare;

b) zona geografică acoperită de planul de control;

c) un registru al controalelor prevăzute în plan;

d) dispoziții privind cooperarea între diverse autorități competente pentru efectuarea controlului.

(4) În baza planului de control de mediu prevăzut la alin. (3) și a evaluării sistematice a riscurilor asupra mediului, Inspectoratul pentru Protecția Mediului elaborează planul anual de control în conformitate cu prevederile Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(5) Activitățile industriale și economice și instalațiile care prezintă riscuri semnificative asupra mediului sunt supuse, anual, controlului de mediu, iar activitățile și instalațiile care prezintă riscuri reduse asupra mediului sunt supuse controlului de mediu o dată la 3 ani.

(6) Evaluarea riscurilor asupra mediului se realizează sistematic în baza impactului potențial și concret al instalației asupra mediului și a sănătății umane, ținând cont de nivelurile și de tipurile de emisii, de sensibilitatea mediului local, de riscul de accidente și de istoricul conformării condițiilor de autorizare.

Articolul 58. Controlul de mediu inopinat

(1) Controlul de mediu inopinat se efectuează în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(2) Controlul de mediu inopinat se desfășoară cu scopul de a investiga, în cel mai scurt timp posibil și, dacă este cazul, înainte de acordarea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații, plângerile pertinente în materie de mediu, accidentele industriale, incidentele grave, precum și, în urma înregistrării depășirii valorilor-limită de emisii, cazurile grave de neconformare.

(3) Dacă în rezultatul unui control de mediu planificat s-a constatat nerespectarea condițiilor autorizației integrate de mediu și ale autorizației de mediu, Inspectoratul pentru Protecția Mediului, în termen de 6 luni, efectuează un control inopinat în scopul evaluării conformității cu condițiile acestor autorizații.

(4) După fiecare vizită la fața locului, Inspectoratul pentru Protecția Mediului întocmește procesul-verbal de control conform Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, care va include constatările cu privire la nivelul de conformare a instalației la condițiile autorizației integrate de mediu și ale autorizației de mediu și concluziile privind eventuala necesitate a unei acțiuni ulterioare.

(5) Inspectoratul pentru Protecția Mediului monitorizează îndeplinirea prescripțiilor din procesul-verbal de control și se asigură că operatorul ia toate măsurile necesare pentru asigurarea conformității în termenul stabilit.

Capitolul X. EFECTE TRANSFRONTALIERE

Articolul 59. Efectele transfrontaliere

(1) În cazul în care Agenția de Mediu deține informații potrivit cărora funcționarea unei instalații pentru care a fost depusă o solicitare de acordare a autorizației integrate de mediu poate genera riscuri semnificative asupra mediului unui stat vecin, aceasta informează Ministerul Mediului.

(2) Ministerul Mediului, în termen de 5 zile lucrătoare de la recepționarea informației de la Agenția de Mediu, notifică autoritatea competentă din statul vecin posibil a fi afectat.

(3) Notificarea este transmisă autorității competente din statul vecin pe căi diplomatice, în limba de stat sau într-o altă limbă stabilită în comun cu aceasta.

(4) În cazul în care informațiile prevăzute la alin. (1) sunt solicitate de autoritatea competentă din statul vecin, Ministerul Mediului transmite, în condițiile legii, orice informație solicitată dacă această informație este disponibilă.

(5) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt puse atât la dispoziția publicului statului vecin posibil a fi afectat, potrivit prevederilor anexei nr. 4, cât și la dispoziția propriului public și sunt utilizate în cadrul consultărilor bilaterale dintre Ministerul Mediului și autoritatea competentă din statul vecin.

(6) În contextul consultărilor bilaterale, Ministerul Mediului se asigură că, în cazurile prevăzute la alin. (1)–(3), solicitările de emitere sau de actualizare a autorizației integrate de mediu sunt disponibile publicului statului vecin posibil a fi afectat pentru o perioadă de 30 de zile, astfel încât să îi permită exercitarea dreptului de a transmite observații și propuneri înainte de luarea deciziei.

(7) Rezultatele consultărilor derulate potrivit prevederilor alin. (1)–(6) sunt luate în considerare de către Agenția de Mediu la luarea deciziei privind emiterea autorizației integrate de mediu.

(8) Ministerul Mediului informează statul vecin despre decizia luată și o publică pe pagina web oficială a sa.

(9) În cazul statului vecin afectat sau posibil a fi afectat, Ministerul Mediului pune la dispoziția publicului interesat informațiile primite în cadrul consultărilor bilaterale.

Capitolul XI. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 60. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 24 de luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 24 de luni de la data publicării prezentei legi:

a) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

b) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu aceasta;

c) va elabora și va aproba Metodologia de calculare a costului autorizației integrate de mediu și al autorizației de mediu;

d) va elabora și va aproba Regulamentul cu privire la organizarea și prestarea serviciilor publice de emitere a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu.

(3) Ministerul Mediului, în termen de 24 de luni de la data publicării prezentei legi, va aproba:

a) documentele de referință BAT;

b) Ghidul cu privire la elaborarea Raportului privind situația de referință;

c) Ghidul cu privire la emiterea autorizației integrate de mediu, a autorizației de mediu și înregistrarea activităților.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi, art. 11, 12, 17 alin. (3) lit. b), art. 20 alin. (3) și anexa din Legea nr. 1422/1997 privind protecția aerului atmosferic se abrogă.

(5) Deținătorii autorizației pentru emisia în atmosferă a substanțelor poluante de la surse fixe de poluare, eliberată în temeiul Legii nr. 1422/1997 privind protecția aerului atmosferic până la intrarea în vigoare a prezentei legi:

a) respectă normativele ELA de poluanți;

b) respectă graficul și procedurile de verificare a emisiilor în aerul atmosferic, coordonate cu Agenția de Mediu;

c) implementează măsurile de reducere a efectelor poluării și de protecție a mediului.

Articolul 61. Dispoziții tranzitorii

Instalațiile mari de ardere prevăzute la art.35 alin. (1) care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în funcțiune asigură conformitatea cu prezenta lege de la data de 31 decembrie 2028.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021